

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 16 november 2022
(OR. en)

2021/0114 (COD)

PE-CONS 46/22

RC 43
COMPET 606
COMER 93
MI 577
CODEC 1103

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/...

av den

om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 105, 4.3.2022, s. 87.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 november 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) En stark, öppen och konkurrenskraftig inre marknad gör det möjligt för både europeiska och utländska företag att konkurrera på grund av meriter. Unionen gynnas av ett sofistikerat och ändamålsenligt system för kontroll av statligt stöd som syftar till att säkerställa rättvisa villkor för alla företag som bedriver ekonomisk verksamhet på den inre marknaden. Detta system för kontroll av statligt stöd hindrar medlemsstaterna från att bevilja statligt stöd som på ett otillbörligt sätt snedvrider konkurrensen på den inre marknaden.
- (2) Samtidigt kan både privata företag och offentliga företag som direkt eller indirekt kontrolleras eller ägs av en stat, få subventioner från tredjeländer som sedan används exempelvis för att finansiera ekonomisk verksamhet på den inre marknaden inom alla sektorer av ekonomin, såsom deltagande i offentliga upphandlingsförfaranden eller förvärv av företag, däribland företag med strategiska tillgångar såsom kritisk infrastruktur och innovativ teknik. Sådana utländska subventioner omfattas för närvarande inte av unionens regler om statligt stöd.
- (3) Denna förordning omfattar alla ekonomiska sektorer, inbegripet de som är av strategiskt intresse för unionen och kritisk infrastruktur, exempelvis de som nämns i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79I, 21.3.2019, s. 1).

- (4) Utländska subventioner kan snedvridera den inre marknaden och undergräva systemet med lika villkor för ekonomiska verksamheter i unionen. Detta kan särskilt ske i samband med koncentrationer som medför en förändring av kontrollen över företag i unionen, i de fall sådana koncentrationer helt eller delvis finansieras genom utländska subventioner, eller i de fall ekonomiska aktörer som gynnas av utländska subventioner tilldelas kontrakt i unionen.
- (5) Inga befintliga unionsinstrument hanterar snedvridningar som orsakas av utländska subventioner. Handelspolitiska skyddsinstrument gör det möjligt för kommissionen att agera när subventionerade varor importeras till unionen, men inte när utländska subventioner ges i form av subventionerade investeringar eller när det gäller tjänster och finansiella flöden. Enligt WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder kan unionen inleda ett förfarande för tvistlösning mellan stater i samband med vissa utländska subventioner som beviljas av WTO-medlemmar, dock begränsat till varor.
- (6) Befintliga unionsinstrument måste därför kompletteras med ett nytt verktyg för att på ett ändamålsenligt sätt hantera snedvridningar på den inre marknaden som orsakas av utländska subventioner för att säkerställa lika villkor. Det nya verktyget kompletterar särskilt unionens regler om statligt stöd, som hanterar snedvridningar på den inre marknaden som orsakas av subventioner från medlemsstaterna.

- (7) Det är viktigt att regler och förfaranden för att utreda utländska subventioner som faktiskt eller potentiellt snedvrider den inre marknaden fastställs, och i relevanta fall att dessa snedvridningar gottgörs. Utländska subventioner kan snedvridera den inre marknaden om ett företag som gynnas av den utländska subventionen bedriver ekonomisk verksamhet i unionen. En korrekt tillämpning och verkställighet av denna förordning kommer att bidra till den inre marknads motståndskraft mot snedvridningar som orsakas av utländska subventioner och därigenom bidra till unionens öppna strategiska oberoende. Denna förordning fastställer därför regler för alla företag, inbegripet offentliga företag som direkt eller indirekt kontrolleras av en stat, som bedriver ekonomisk verksamhet i unionen. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt denna förordnings inverkan på små och medelstora företag med tanke på betydelsen av den ekonomiska verksamhet som de bedriver och deras bidrag till uppfyllandet av unionens centrala politiska mål.
- (8) För att säkerställa lika villkor på hela den inre marknaden och en konsekvent tillämpning av denna förordning är kommissionen den enda myndighet som är behörig att tillämpa denna förordning. Kommissionen bör ha befogenhet att på eget initiativ granska alla utländska subventioner, i den mån de omfattas av denna förordning, inom alla sektorer av ekonomin, och därvid grunda sig på information från alla tillgängliga källor. För att säkerställa en ändamålsenlig kontroll när det särskilt gäller stora koncentrationer (sammanslagningar och förvärv) och offentliga upphandlingsförfaranden över vissa tröskelvärden, bör kommissionen ges befogenhet att granska utländska subventioner på grundval av en förhandsanmälan från företaget till kommissionen.

- (9) Denna förordning bör tillämpas och tolkas mot bakgrund av relevant unionslagstiftning, inbegripet den som rör statligt stöd, sammanslagningar och offentlig upphandling.
- (10) Genomförandet av denna förordning påverkar inte tillämpningen av varje medlemsstats rätt att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (11) Med en utländsk subvention inom ramen för denna förordning bör avses ett ekonomiskt bidrag, som tillhandahålls direkt eller indirekt av ett tredjeland, som innebär en förmån, och som är begränsat till ett eller flera företag eller branscher. Dessa villkor är kumulativa.
- (12) Ett ekonomiskt bidrag kan beviljas genom offentliga eller privata enheter. Huruvida en offentlig enhet har tillhandahållit ett ekonomiskt bidrag bör avgöras från fall till fall med vederbörlig hänsyn till sådana faktorer som den berörda enhetens egenskaper och den rättsliga och ekonomiska miljö som råder i det tredjeland där enheten verkar, inbegripet den offentliga förvaltningens roll i det landets ekonomi. Ekonomiska bidrag kan också beviljas genom en privat enhet, om den privata enhetens åtgärder kan tillskrivas tredjelandet i fråga. Begreppet ekonomiskt bidrag omfattar ett brett spektrum av stödåtgärder som inte är begränsade till penningöverföringar till exempel beviljande av särskilda eller exklusiva rättigheter till ett företag utan skälig ersättning i enlighet med normala marknadsvillkor.

- (13) Ett ekonomiskt bidrag bör innebära en förmån för ett företag som bedriver ekonomisk verksamhet på den inre marknaden. Ett ekonomiskt bidrag bör anses innebära en förmån för ett företag om det inte hade kunnat erhållas under normala marknadsvillkor. Förekomsten av en förmån bör fastställas på grundval av jämförande riktmärken, såsom privata investerares investeringspraxis, de räntor som kan erhållas på marknaden, en jämförbar skattebehandling eller vad som utgör skälig ersättning för en viss vara eller tjänst. Om det inte finns några tillgängliga direkt jämförbara riktmärken kan befintliga riktmärken justeras eller alternativa riktmärken fastställas på grundval av allmänt accepterade bedömningsmetoder. Förmåner kan, till exempel, beviljas inom ramen för förhållandet mellan offentliga myndigheter och offentliga företag om ett sådant förhållande, och särskilt eventuell finansiering från de offentliga myndigheterna till offentliga företag, inte är förenligt med normala marknadsvillkor. Tillhandahållande eller köp av varor eller tjänster efter ett konkurrensutsatt, transparent och icke-diskriminerande anbudsförfarande förutsätts vara förenligt med normala marknadsvillkor. Ett ekonomiskt bidrag till ett företag som bedriver ekonomisk verksamhet på den inre marknaden bör inte anses innebära en förmån om riktmärkesbedömningen visar att företaget skulle ha erhållit denna förmån under normala marknadsförhållanden. Internprissättning i samband med utbyte av varor och tjänster inom ett företag kan innebära en förmån om den internprissättningen inte sker på normala marknadsvillkor. Den förmån som ett ekonomiskt bidrag innebär kan överföras till ett företag som bedriver ekonomisk verksamhet i unionen.

- (14) Förmånen bör ha beviljats ett eller flera företag eller branscher. Den utländska subventionens specificitet kan fastställas rättsligt eller i praktiken.
- (15) En utländsk subvention bör anses vara beviljad från och med den tidpunkt då mottagaren får rätt att motta den utländska subventionen. Att en utländsk subvention faktiskt har utbetalats är inte en nödvändig förutsättning för att en utländsk subvention ska omfattas av denna förordning.
- (16) Ett ekonomiskt bidrag som endast ges avseende ett företags icke-ekonomiska verksamhet utgör inte en utländsk subvention. Om ett ekonomiskt bidrag till en icke-ekonomisk verksamhet används för att korssubventionera företagets ekonomiska verksamhet kan det dock utgöra en utländsk subvention som omfattas av denna förordning. Om ett företag använder sig av ekonomiska bidrag, till exempel i form av särskilda eller exklusiva rättigheter, eller ekonomiska bidrag som erhålls för att kompensera för en börda som ålagts av offentliga myndigheter, för att korssubventionera annan verksamhet, kan den korssubventioneringen tyda på att de särskilda eller exklusiva rättigheterna tillhandahålls utan skälig ersättning, eller att bördan överkompenseras och därmed utgör en utländsk subvention.
- (17) När väl förekomsten av en utländsk subvention har fastställts bör kommissionen från fall till fall bedöma om den snedvrider den inre marknaden. Till skillnad från statligt stöd som beviljas av en medlemsstat är utländska subventioner i allmänhet inte förbjudna.

- (18) Det är möjligt att bristen på insyn när det gäller många utländska subventioner och affärsvärldens komplexitet gör det svårt att otvetydigt identifiera eller kvantifiera påverkan av en viss utländsk subvention på den inre marknaden. För att fastställa snedvridningen förefaller det därför nödvändigt att använda en icke-uttömmande uppsättning indikatorer. Vid bedömningen av i vilken utsträckning en utländsk subvention kan förbättra ett företags konkurrensläge och om den utländska subventionen därigenom faktiskt eller potentiellt inverkar negativt på konkurrensen på den inre marknaden, skulle kommissionen kunna beakta vissa indikatorer, inbegripet den utländska subventionens belopp och art, syftet med och villkoren för den utländska subventionen samt dess användning på den inre marknaden.
- (19) När indikatorerna för att avgöra om det förekommer en snedvridning på den inre marknaden används kan kommissionen beakta olika faktorer såsom den utländska subventionens storlek i absoluta tal eller i förhållande till marknadens storlek eller investeringens värde. Till exempel är det sannolikt att en koncentration där en utländsk subvention täcker en betydande del av objektets inköpspris är snedvridande. På liknande sätt är det sannolikt att utländska subventioner som täcker en betydande del av det uppskattade värdet på ett kontrakt som ska tilldelas i ett offentligt upphandlingsförfarande orsakar snedvridningar. Om en utländsk subvention beviljas för driftskostnader förefaller det mer sannolikt att den orsakar snedvridningar än om den beviljas för investeringskostnader. Det kan anses vara mindre sannolikt att utländska subventioner till små och medelstora företag orsakar snedvridningar jämfört med utländska subventioner till stora företag. Dessutom bör hänsyn tas till marknadens särdrag, särskilt konkurrensvillkoren på marknaden, såsom inträdeshinder.

Utländska subventioner på marknader som kännetecknas av en överkapacitet eller utländska subventioner som leder till överkapacitet genom att upprätthålla olönsamma tillgångar eller uppmuntra investeringar i kapacitetsökningar som annars inte skulle ha skett kommer sannolikt att orsaka snedvridningar. En utländsk subvention till en mottagare som inte har mycket verksamhet på den inre marknaden, mätt i exempelvis omsättning i unionen, ger mindre sannolikt upphov till snedvridningar än en utländsk subvention till en mottagare som har mer betydande verksamhet på den inre marknaden. Som en allmän regel bör det anses osannolikt att utländska subventioner som inte överstiger 4 miljoner EUR under en sammanhängande period på tre år skulle snedvrída den inre marknaden i den mening som avses i denna förordning. Utländska subventioner till ett enda företag som inte överstiger beloppet för stöd av mindre betydelse enligt definitionen i artikel 3.2 i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013¹ per tredjeland under en sammanhängande period på tre år bör inte anses snedvrída den inre marknaden i den mening som avses i den här förordningen.

¹ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

- (20) Liksom i fråga om vissa typer av statligt stöd är det sannolikt att vissa kategorier av utländska subventioner, såsom obegränsade garantier, nämligen garantier utan någon begränsning av garantins belopp eller varaktighet, även orsakar snedvridningar på den inre marknaden på grund av sin art. Detsamma gäller för ett otillbörligt fördelaktigt anbud vars fördelaktiga karaktär, som dess pris, inte är motiverat av andra faktorer. Dessutom skulle subventioner i form av exportfinansiering kunna, såvida de inte föreskrivs i enlighet med OECD-överenskommelsen om statsstödda exportkrediter, vara särskilt oroande på grund av sina snedvridande effekter. Eftersom dessa kategorier av utländska subventioner mest sannolikt orsakar snedvridningar på den inre marknaden behöver kommissionen inte göra en detaljerad bedömning baserad på indikatorer. Ett företag skulle under alla omständigheter kunna visa att den utländska subventionen i fråga inte skulle snedvrida den inre marknaden under de särskilda omständigheterna i fallet.
- (21) Medlemsstaterna och alla fysiska eller juridiska personer kan lämna information om de positiva effekterna av en utländsk subvention, som kommissionen bör ta vederbörlig hänsyn till när den utför avvägningstestet. Kommissionen bör beakta de positiva effekterna av den utländska subventionen på grundval av den bevisning om sådana positiva effekter som lämnas in under utredningen. De positiva effekterna bör avse utvecklingen av den berörda subventionerade ekonomiska verksamheten på den inre marknaden. Andra positiva effekter bör beaktas när så är lämpligt för att undvika att avvägningen leder till omotiverad diskriminering. Kommissionen bör också undersöka vidare positiva effekter i förhållande till de relevanta politiska målen, särskilt unionens.

Dessa politiska mål kan särskilt omfatta en hög nivå på miljöskydd och sociala standarder samt främjande av forskning och utveckling. Kommissionen bör väga dessa positiva effekter mot de negativa effekterna av en utländsk subvention i form av snedvridningar på den inre marknaden. I samband med ett offentligt upphandlingsförfarande bör kommissionen beakta tillgången till alternativa försörjningskällor för de berörda varorna och tjänsterna. Avvägningstestet kan leda till slutsatsen att inte ålägga gottgörande åtgärder om tillämpningen av det testet visar att de positiva effekterna av en utländsk subvention uppväger de negativa effekterna. När det gäller de kategorier av utländska subventioner som mest sannolikt snedvrider den inre marknaden är det mindre troligt att de positiva effekterna uppväger de negativa effekterna. Om de negativa effekterna överväger kan avvägningstestet bidra till att bestämma lämplig karaktär och nivå på åtagandena eller de gottgörande åtgärderna. Eftersom avvägningstestet beaktar de positiva effekterna av en utländsk subvention bör tillämpningen av det avvägningstestet under alla omständigheter inte leda till ett resultat för företaget som skulle vara sämre än om inget avvägningstest hade tillämpats. Om kommissionen utför ett avvägningstest bör den redogöra för sitt resonemang i beslutet om avslutande av en fördjupad utredning.

- (22) När kommissionen granskar en utländsk subvention på eget initiativ bör den ha befogenhet att ålägga ett företag gottgörande åtgärder för att avhjälpa alla snedvridningar till följd av en utländsk subvention på den inre marknaden. De gottgörande åtgärderna bör inbegripa strukturella och icke-strukturella korrigerande åtgärder samt återbetalning av den utländska subventionen, och bör vara lämpliga för att avhjälpa snedvridningen i fråga och vara proportionella. Om kommissionen överväger alternativa gottgörande åtgärder som var och en till fullo och på ett ändamålsenligt sätt skulle avhjälpa snedvridningen, bör kommissionen välja den åtgärd som är minst betungande för det företag som är föremål för utredning.

- (23) Det företag som är föremål för utredning bör kunna erbjuda åtaganden för att avhjälpa den snedvridning som orsakas av den utländska subventionen. Om kommissionen anser att de erbjudna åtagandena till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälper snedvridningen, bör den kunna godta dem och göra dem bindande genom ett beslut. I sådana fall bör kommissionen inte ålägga gottgörande åtgärder.
- (24) Det företag som är föremål för utredning bör kunna erbjuda sig att återbetala subventionen jämte lämplig ränta. Kommissionen bör godta en återbetalning som erbjuds som ett åtagande om den kan förvissa sig om att återbetalningen till fullo avhjälper snedvridningen, utförs på ett transparent och kontrollerbart sätt och sker i praktiken, samtidigt som den beaktar risken för att denna förordnings mål kringgås.
- (25) Såvida inte företaget som är föremål för utredning erbjuder åtaganden som till fullo och på ett ändamålsenligt sätt skulle avhjälpa den konstaterade snedvridningen bör kommissionen ha befogenhet att förbjuda en koncentration eller en tilldelning av ett kontrakt innan den äger rum. Om koncentrationen redan har genomförts, särskilt i fall där ingen förhandsanmälan krävdes eftersom tröskelvärdena för anmälan inte uppnåddes, kan snedvridningen ändå vara så betydande att den inte kan avhjälpas genom beteenderelaterade eller strukturella åtgärder eller genom återbetalning av subventionen. I sådana fall bör kommissionen kunna besluta att avhjälpa snedvridningen genom att ålägga företagen att upplösa koncentrationen.

- (26) Det företag som är föremål för utredning kan föreslå eller kommissionen kan, i de fall det är proportionellt och nödvändigt, begära att de företag som är föremål för utredning underrättar kommissionen om sitt deltagande i framtida koncentrationer eller offentliga upphandlingsförfaranden i unionen under en lämplig tidsperiod. Inlämning av sådan information, eller ett svar eller avsaknad av svar från kommissionen, kan inte ge upphov till berättigade förväntningar från företags sida om att kommissionen inte senare kommer att inleda en utredning av eventuella utländska subventioner till det företag som deltar i koncentrationen eller förfarandet för offentlig upphandling.
- (27) Kommissionen bör ha befogenhet att på eget initiativ granska information om utländska subventioner. Medlemsstaterna och varje fysisk eller juridisk person eller sammanslutning bör kunna lämna information till kommissionen om påstådda utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden. Kommissionen skulle kunna inrätta en kontaktpunkt för att underlätta tillhandahållandet av sådan information på ett konfidentiellt sätt. När medlemsstaterna lämnar relevant information till kommissionen om påstådda utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden bör kommissionen säkerställa att dessa medlemsstater får ett svar. För att undersöka eventuella utländska subventioner och huruvida de snedvrider den inre marknaden och för att avhjälpa sådana snedvridningar fastställs i denna förordning ett förfarande som består av två steg, nämligen en preliminär översyn och en fördjupad utredning. Ett företag som omfattas av något av dessa två steg bör betraktas som ett företag som är föremål för utredning.

- (28) Kommissionen bör ges lämpliga utredningsbefogenheter för att samla in all nödvändig information. Den bör därför ha befogenhet att begära information från alla företag eller företagssammanslutningar under hela förfarandet. Dessutom bör kommissionen ha befogenhet att ålägga böter eller viten för underlåtenhet att lämna den begärda informationen i tid eller för inlämning av ofullständig, oriktig eller vilseledande information. Kommissionen bör också kunna rikta frågor till medlemsstater eller tredjeländer. Vidare bör kommissionen ha befogenhet att göra utredningsbesök i ett företags eller en företagssammanslutnings lokaler som är belägna i unionen eller, om det berörda tredjelandet har underrättats officiellt och inte har några invändningar, i företagets lokaler i tredjelandet. För att säkerställa en effektiv inspektion bör kommissionen ha befogenhet att begära att företaget eller företagssammanslutningen samtycker till inspektionen. Kommissionen bör också ha befogenhet att fatta beslut på grundval av tillgängliga uppgifter om företaget som är föremål för utredning eller det tredjeland som beviljade subventionen inte samarbetar.
- (29) När det är nödvändigt för att förhindra irreparabel skada för konkurrensen på den inre marknaden bör kommissionen ha befogenhet att anta interimistiska åtgärder.

- (30) Om kommissionen, till följd av en preliminär granskning, har tillräckliga indikationer på att det förekommer en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden, bör kommissionen ha befogenhet att inleda en fördjupad utredning för att samla in ytterligare relevant information som behövs för att bedöma den utländska subventionen. Det företag som är föremål för utredning bör ges möjlighet att utöva sin rätt till försvar.
- (31) Kommissionen bör avsluta en fördjupad utredning genom att anta ett beslut. Den bör i möjligaste mån sträva efter att avsluta den fördjupade utredningen inom 18 månader, med särskilt beaktande av ärendets komplexitet och de berörda företagens och tredjeländernas samarbetsvilja.
- (32) Kommissionen bör ha lämpliga instrument för att säkerställa att åtaganden och gottgörande åtgärder är ändamålsenlighet. Om ett företag inte efterlever ett beslut om åtaganden, ett beslut om gottgörande åtgärder eller ett beslut om interimistiska åtgärder bör kommissionen ha befogenhet att ålägga böter eller viten av tillräckligt avskräckande karaktär. Kommissionen bör ta hänsyn till fall av upprepad bristande efterlevnad när den ålägger sådana böter eller viten. För att stärka denna förordnings ändamålsenlighet är det möjligt för kommissionen att tillämpa åtaganden eller gottgörande åtgärder parallellt med böter och viten.

- (33) För att säkerställa en korrekt och ändamålsenlig tillämpning av denna förordning bör kommissionen ha befogenhet att återkalla ett beslut och anta ett nytt, om beslutet grundats på ofullständig, oriktig eller vilseledande information, om ett företag agerar i strid med sina åtaganden eller de gottgörande åtgärder som ålagts, eller i de fall där åtagandena eller de gottgörande åtgärderna inte var ändamålsenliga.
- (34) Med tanke på den potentiellt betydande inverkan på den inre marknaden av koncentrationer bör kommissionen ha befogenhet att, efter en anmälan, granska information om utländska ekonomiska bidrag i samband med en föreslagen koncentration. Företag bör inte tillåtas genomföra koncentrationen innan kommissionens granskning har avslutats. Kommissionens granskning bör följa samma förfarande som det som används för granskningen av en utländsk subvention på kommissionens eget initiativ, med förbehåll för justeringar för att spegla särdragen hos koncentrationer.
- (35) Det är nödvändigt att finna en balans mellan kravet på ett ändamålsenligt skydd av den inre marknaden och behovet av att begränsa den administrativa bördan för företag som omfattas av denna förordning. Därför bör endast koncentrationer som uppfyller de kombinerade tröskelvärden som definieras i denna förordning på grundval av storleken på omsättningen i unionen och de utländska ekonomiska bidragens storlek vara föremål för obligatorisk förhandsanmälan.

- (36) I de fall tröskelvärdena för anmälan inte uppnås bör kommissionen kunna kräva anmälan av potentiellt subventionerade koncentrationer som ännu inte genomförts eller anmälan av potentiellt subventionerade anbud före tilldelningen av ett kontrakt, om den anser att koncentrationen eller anbudet skulle motivera en förhandsgranskning med tanke på dess inverkan i unionen. Kommissionen bör också ha möjlighet att på eget initiativ granska koncentrationer som redan är genomförda eller kontrakt som redan är tilldelade.
- (37) Vid en granskning av en koncentration bör bedömningen av huruvida det förekommer en snedvridning på den inre marknaden begränsas till den berörda koncentrationen, och endast de utländska subventioner som beviljas under de tre åren före koncentrationen bör beaktas vid bedömningen.
- (38) Inom ramen för mekanismen för förhandsgranskning av koncentrationer bör företag kunna begära samråd före anmälan med kommissionen grundat på god tro, i syfte att få vägledning om huruvida de formella tröskelvärdena för anmälan har uppnåtts eller inte.
- (39) När en koncentration anmäls till kommissionen i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004¹ och den här förordningen bör kommissionen sträva efter att begränsa den administrativa bördan för de parter som enligt denna förordning ska göra anmälan. Företagen bör särskilt ha möjlighet att ange vilken specifik information som lämnats i samband med ett förfarande enligt den här förordningen och som kommissionen också har rätt att använda i förfaranden enligt förordning (EG) nr 139/2004.

¹ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1).

- (40) Behovet av att hantera utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden är särskilt framträdande vid offentliga upphandlingar, med tanke på dessas ekonomiska betydelse på den inre marknaden och det faktum att de finansieras med skattemedel. Kommissionen bör ha befogenhet att, efter en anmälan före tilldelningen av ett kontrakt, granska information om utländska ekonomiska bidrag till den deltagande ekonomiska aktören i samband med ett förfarande för offentlig upphandling. Förhandsanmälningar bör vara obligatoriska över ett tröskelvärde som fastställs i denna förordning för att fånga upp ekonomiskt betydelsefulla fall och samtidigt minimera den administrativa bördan och undvika att hindra små och medelstora företags deltagande i offentlig upphandling. Denna skyldighet att lämna en förhandsanmälan när ett tröskelvärde överskrids bör också gälla för sådana grupper av ekonomiska aktörer som avses i artikel 26.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU¹, artikel 19.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU² och artikel 37.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU³. Kommissionen har också rätt att begära förhandsanmälan av ett utländskt ekonomiskt bidrag under ett offentligt upphandlingsförfarande trots att dess uppskattade värde ligger under tröskelvärdena för anmälan. Kommissionen bör sträva efter att begränsa inblandningen i offentliga upphandlingsförfaranden genom att ta hänsyn till hur nära datumet för tilldelning av kontraktet är när den beslutar om den ska begära en sådan förhandsanmälan.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (41) Avvägningen mellan utvecklingen av en europeisk marknad för försvars- och säkerhetsutrustning, som är avgörande för att upprätthålla en europeisk försvarsteknisk och försvarsindustriell bas, och skydda medlemsstaternas nationella säkerhet kräver ett särskilt system för de försvars- och säkerhetskontrakt som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG¹. Offentlig upphandling för tilldelning av sådana kontrakt bör därför inte omfattas av anmälningsskrav enligt denna förordning. Det bör dock vara möjligt att granska de utländska subventionerna i samband med sådana avtal genom en granskning på eget initiativ. Dessutom bör offentlig upphandling som omfattas av direktiv 2009/81/EG och som undantas genom det direktivet eller som uppfyller villkoren för tillämpning av artikel 346 i EUF-fördraget – samtidigt som hänsyn tas exempelvis till att möjligheten att utnyttja sådana undantag, enligt Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis bör tolkas på ett sådant sätt att dess effekter inte utsträcks utöver vad som är strikt nödvändigt för att skydda de berättigade intressen som dessa bestämmelser medger skydd för samt kommissionens tolkningsmeddelande om tillämpningen av artikel 296 i EUF-fördraget på området för försvarsupphandlingar – inte omfattas av denna förordning

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76).

- (42) Ramavtal är en effektiv upphandlingsmetod som i stor utsträckning används av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter. Den flexibilitet som köparna erbjuds efter ingåendet av ramavtalet bör inte påverkas av denna förordning. Skyldigheten att anmäla utländska ekonomiska bidrag i offentliga upphandlingsförfaranden enligt denna förordning bör därför begränsas till det förfarande som föregår ingåendet av ett ramavtal och bör inte tillämpas på kontrakt som grundar sig på ett ramavtal.
- (43) Med tanke på att upphandlingsförfaranden som genomförs i enlighet med artikel 27.3 eller 28.6 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 45.3 i direktiv 2014/25/EU är brådskande bör kommissionen göra sitt yttersta för att prioritera sådana förfaranden under en preliminär granskning och en fördjupad utredning för att komma fram till meningsfulla slutsatser så snart som möjligt. Detta bör därför gälla för liknande förfaranden som genomförs i enlighet med direktiv 2014/23/EU.
- (44) På grund av särdragen i flerstegsförfaranden vid offentlig upphandling bör kommissionen inleda en preliminär granskning med den relevanta information som finns tillgänglig i en anmälan när den lämnar in sin anbudsansökan. För att säkerställa att informationen är fullständig och att utredningen går snabbt bör en uppdaterad anmälan lämnas in tillsammans med det slutliga anbudet. Kommissionen bör också ha rätt att begära kompletterande information innan det slutliga anbudet lämnas in.
- (45) Tillträdet till unionens upphandlingsmarknad för ekonomiska aktörer från tredjeländer regleras inte i denna förordning. Den frågan regleras i tillämplig unionsrätt och internationella avtal.

- (46) I de fall ett utländskt ekonomiskt bidrag anmäls i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande bör bedömningen begränsas till det förfarandet.
- (47) När så är lämpligt bör kommissionen försöka hitta sätt att säkerställa att elektroniska kommunikationsmedel används för att underlätta fullgörandet av skyldigheterna i samband med offentlig upphandling enligt denna förordning.
- (48) Det bör säkerställas att principerna för offentlig upphandling, särskilt i fråga om proportionalitet, icke-diskriminering, likabehandling, öppenhet och konkurrens, respekteras när det gäller alla ekonomiska aktörer som deltar i ett förfarande för offentlig upphandling, oberoende av de utredningar som inleds och pågår i enlighet med denna förordning. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU vad gäller tillämpliga miljö-, social- och arbetsrättsliga skyldigheter.
- (49) Upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter kan besluta att tilldela ett kontrakt i form av separata delar, särskilt i enlighet med artikel 46 i direktiv 2014/24/EU och artikel 65 i direktiv 2014/25/EU och med iakttagande av förbudet mot konstlad uppdelning. Utländska ekonomiska bidrag bör meddelas av anbudsgivare som lämnar anbud på delar vars värde överstiger ett tillämpligt tröskelvärde.
- (50) Denna förordning bör inte påverka de ekonomiska aktörernas möjlighet att förlita sig på andra enheters kapacitet i enlighet med direktiven 2014/24/EU, 2014/25/EU och 2014/23/EU.

- (51) Denna förordning bör inte påverka den upphandlande myndighetens eller upphandlande enhetens möjlighet att kräva att de ekonomiska aktörerna kompletterar, förtydligar eller färdigställer relevant information eller dokumentation, i enlighet med direktiv 2014/24/EU, direktiv 2014/25/EU eller direktiv 2014/23/EU eller i enlighet med den nationella lagstiftning som genomför dessa direktiv, förutsatt att sådana begäranden görs i full överensstämmelse med principerna om likabehandling och öppenhet.
- (52) Det finns en stark tendens hos offentliga upphandlare att centralisera sina inköp för att uppnå stordriftsfördelar och effektivitetsvinster. Sådana inköpscentraler är upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter i den mening som avses i direktiven 2009/81/EG, 2014/24/EU och 2014/25/EU. Det är därför lämpligt att kommissionen kan granska utländska subventioner i samband med kontrakt som tilldelas av sådana upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter.
- (53) Utländska subventioner som gör det möjligt för en ekonomisk aktör att lämna ett anbud som är otillbörligt fördelaktigt i förhållande till de berörda byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna bör anses faktiskt eller potentiellt skapa en snedvridning i ett förfarande för offentlig upphandling. Dessa snedvridningar bör därför bedömas på grundval av en icke-uttömmande uppsättning indikatorer. Indikatorerna bör göra det möjligt att fastställa hur den utländska subventionen snedvrider konkurrensen genom att förbättra ett företags konkurrensläge och möjliggöra för företaget att lämna ett otillbörligt fördelaktigt anbud. Ekonomiska aktörer bör ges möjlighet att motivera varför ett anbud inte bör anses vara otillbörligt fördelaktigt, inbegripet genom att åberopa de faktorer som avses i artikel 69.2 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 84.2 i direktiv 2014/25/EU, som reglerar onormalt låga anbud.

Förbudet mot tilldelning av ett kontrakt bör endast tillämpas om den fördelaktiga karaktären hos det anbud som gynnas av utländska subventioner inte kan motiveras med hänvisning till andra faktorer, om anbudsgivaren skulle tilldelas kontraktet och om det företag som lämnat anbudet inte erbjudit åtaganden som anses lämpliga och tillräckliga för att till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälpa snedvridningen. Förbudet mot tilldelning avser således det särskilda förfarande i vilket det otillbörligt fördelaktiga anbudet lämnades. Kommissionens konstaterande att en ekonomisk aktör erhållit en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden som gjorde det möjligt för denne att lämna ett otillbörligt fördelaktigt anbud bör därför inte anses utgöra en omständighet som ger upphov till uteslutning i enlighet med de fakultativa skäl för uteslutning som anges i artikel 38.7 i direktiv 2014/23/EU, artikel 57.4 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 80 i direktiv 2014/25/EU i samma eller ett annat offentligt upphandlingsförfarande som genomförs i enlighet med dessa direktiv.

- (54) Ett otillbörligt fördelaktigt anbud skulle också kunna vara resultatet av utländska subventioner som beviljas en underleverantör eller leverantör på grund av deras konkurrensmässiga inverkan på det anbud som lämnats till en upphandlande myndighet eller upphandlande enhet. För att begränsa den administrativa bördan bör dock endast huvudunderleverantörer eller huvudleverantörer, dvs. de vars produkter eller tjänster rör centrala delar av kontraktet eller överstiger en viss procentandel av kontraktets värde, anmäla utländska ekonomiska bidrag. Delar av kontraktet kan betraktas som väsentliga delar, särskilt på grundval av delens specifika betydelse för anbudets kvalitet, inbegripet specifik know-how, teknik, specialiserad personal, patent eller liknande fördelar som är tillgängliga för underleverantören eller leverantören, i synnerhet om man förlitar sig på de elementen för att fullgöra merparten av minst ett av urvalskriterierna i ett förfarande för offentlig upphandling.

För att säkerställa en stabil faktagrund för granskningen bör den preliminära bedömningen beakta de huvudunderleverantörer och huvudleverantörer som redan är kända vid inlämningen av en fullständig anmälan eller försäkran eller en uppdaterad anmälan eller försäkran vid flerstegsförfaranden. Denna förordning bör inte påverka de ekonomiska aktörernas möjlighet att använda nya underleverantörer vid fullgörandet av sina kontrakt. Till följd av detta bör byte av underleverantörer och leverantörer efter inlämnandet av en fullständig anmälan eller försäkran eller en uppdaterad anmälan eller försäkran eller under fullgörandet av ett avtal inte skapa ytterligare anmälningsskyldigheter, men det bör vara möjligt för kommissionen att inleda en granskning på eget initiativ om den har information, inbegripet från en medlemsstat, fysisk eller juridisk person eller sammanslutning, om att dessa underleverantörer och leverantörer skulle kunna ha erhållit utländska subventioner.

- (55) I linje med direktivet om offentlig upphandling bör det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet ur den upphandlande myndighetens eller den upphandlande enhetens synvinkel fastställas på grundval av priset eller kostnaden genom en analys av kostnadseffektivitet, exempelvis en analys av livscykelkostnader, och kan innefatta det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet, vilket ska bedömas på grundval av kriterier såsom kvalitetsaspekter, miljöaspekter eller sociala aspekter, som är kopplade till föremålet för kontraktet i fråga.
- (56) När det gäller rättsmedel som rör tillämpningen av denna förordning, särskilt i fråga om offentliga upphandlingsförfaranden, har en nationell domstol i den mening som avses i artikel 267 i EUF-fördraget, som anser att ett avgörande i frågan är nödvändigt för att döma i saken, rätt att, eller i det fall som avses i artikel 267 i EUF-fördraget, skyldigheten att, begära ett förhandsavgörande från domstolen om tolkningen av unionsrätten, inbegripet denna förordning.

Enligt domstolens fasta rättspraxis har denna nationella domstol emellertid inte rätt att hänskjuta en fråga om giltigheten av kommissionens beslut på begäran av en berörd ekonomisk aktör, som hade möjlighet att väcka talan om ogiltigförklaring av nämnda beslut, särskilt om denne var direkt och personligen berörd av detta beslut, men inte gjorde det inom den frist som föreskrivs i artikel 263 i EUF-fördraget.

- (57) Med hänsyn till arten av mekanismen för förhandsgranskning av koncentrationer och tilldelningar av kontrakt vid offentlig upphandling och behovet av rättssäkerhet när det gäller dessa specifika transaktioner, bör kommissionen inte på eget initiativ göra en ny granskning av en koncentration eller ett anbud vid offentlig upphandling som anmälts och bedömts inom ramen för respektive förfarande. Det är dock möjligt att de ekonomiska bidrag som kommissionen informerats om genom anmälningsförfarandet också är relevanta utanför det koncentrations- eller upphandlingsförfarandet.
- (58) Medlemsstaterna bör samarbeta effektivt med kommissionen vid tillämpningen av denna förordning. För att underlätta detta samarbete bör kommissionen kunna inrätta en samarbetsmekanism.
- (59) För att samla in information om utländska subventioner bör kommissionen kunna inleda utredningar avseende vissa sektorer av ekonomin, särskilda typer av ekonomisk verksamhet eller användningen av särskilda utländska subventionsinstrument. Kommissionen bör kunna använda den information som erhållits från sådana marknadsstudier för att granska vissa transaktioner inom ramen för förfarandena enligt denna förordning.

- (60) Om kommissionen misstänker att det förekommer upprepade utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden eller om flera verkställighetsåtgärder enligt denna förordning identifierar utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden som beviljats av samma tredjeland, bör kommissionen kunna föra en dialog med det berörda tredjelandet för att undersöka möjligheterna att få de utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden att upphöra eller ändras i syfte att undanröja deras snedvridande effekter på den inre marknaden. Om det i ett bilateralt avtal mellan unionen och ett tredjeland föreskrivs en samrådsmekanism som omfattar utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden som faller inom denna förordnings tillämpningsområde, kan denna samrådsmekanism användas för att underlätta dialogen med tredjelandet. Dialogen med tredjelandet bör inte hindra kommissionen från att inleda eller fortsätta granskningar enligt denna förordning. Kommissionen bör hålla Europaparlamentet och rådet informerade om relevant utveckling.
- (61) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att begränsa den period under vilken kommissionen har möjlighet att utreda en utländsk subvention till tio år från och med den dag då den utländska subventionen beviljades.
- (62) Av samma skäl är det lämpligt att föreskriva preskriptionsfrister för åläggande och verkställighet av böter eller viten.
- (63) För öppenhetens och rättssäkerhetens skull är det lämpligt att kommissionen, i tillämpliga fall, offentliggör eller meddelar allmänheten alla beslut som den antar enligt denna förordning, antingen i sin helhet eller i sammanfattad form.

- (64) Vid offentliggörandet av sina beslut bör kommissionen iaktta reglerna om tystnadsplikt, inbegripet skyddet av samtliga konfidentiella uppgifter och affärshemligheter, i enlighet med artikel 339 i EUF-fördraget. Behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725¹ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679², beroende på vilken av förordningarna som är tillämplig på behandlingen i fråga.
- (65) Om information som av ett företag uppgetts vara konfidentiell eller en affärshemlighet inte verkar omfattas av kravet på tystnadsplikt bör det finnas en mekanism som ger kommissionen rätt att avgöra i vilken utsträckning sådan information kan lämnas ut. I varje beslut om att avvisa en begäran om konfidentiell behandling av information bör anges en period vid vars utgång informationen kommer att lämnas ut, så att uppgiftslämnare kan ta tillvara det rättsliga skydd som står till deras förfogande, inklusive eventuella interimistiska åtgärder.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (66) De företag som är föremål för utredning enligt denna förordning bör ha möjlighet att lämna synpunkter på de grunder på vilka kommissionen avser anta ett beslut och bör därför ha rätt att få tillgång till handlingarna i ärendet. Samtidigt som rätten till försvar säkerställs för de företag som är föremål för utredning är det väsentligt att affärshemligheter skyddas.
- (67) Om uppgiftslämnaren samtycker bör kommissionen kunna använda information som inhämtats enligt denna förordning vid tillämpningen av andraunionsakter.
- (68) Medlemsstaterna och kommissionen bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter skyddas, särskilt i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse¹, kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443² och kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444³.

¹ Avtal mellan Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse (EUT C 202, 8.7.2011, s. 13).

² Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

³ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

- (69) Unionens genomförande av denna förordning bör vara förenligt med unionsrätten och WTO-avtalet och med åtaganden enligt andra handels- och investeringsavtal i vilka unionen eller medlemsstaterna är parter. Denna förordning bör komplettera unionens insatser för att förbättra de multilaterala regler som åtgärdar snedvridande subventioner.
- (70) Inskränkningar av de friheter som fastställs i artiklarna 34, 49, 56 och 63 i EUF-fördraget kan motiveras av behovet av att undvika illojal konkurrens, förutsatt att sådana inskränkningar, liksom andra restriktioner av de grundläggande friheterna, följer de allmänna principerna i unionsrätten, exempelvis i fråga om proportionalitet, rättssäkerhet och grundläggande rättigheter.
- (71) Det är möjligt att genomförandet av denna förordning överlappar sektorsbestämmelser, särskilt på sjö- och lufttransportområdet. Det är därför nödvändigt att klargöra förhållandet mellan denna förordning och sektorsspecifika instrument som behandlar utländska subventioner, dvs. rådets förordning (EEG) nr 4057/86¹, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1035² och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/712³.

¹ Rådets förordning (EEG) nr 4057/86 av den 22 december 1986 om illojal prissättning inom sjöfartssektorn (EGT L 378, 31.12.1986, s. 14).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1035 av den 8 juni 2016 om skydd mot skadlig prissättning av fartyg (EUT L 176, 30.6.2016, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/712 av den 17 april 2019 om skydd av konkurrensen inom luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 868/2004 (EUT L 123, 10.5.2019, s. 4).

- (72) Akter som antas av kommissionen enligt denna förordning kan prövas av domstolen i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget. Domstolen bör, i enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget, ges obegränsad behörighet i fråga om kommissionsbeslut om att ålägga böter eller viten.
- (73) För att främja denna förordnings förutsägbarhet bör kommissionen offentliggöra och regelbundet uppdatera riktlinjer avseende kriterierna för att avgöra om det föreligger en snedvridning på den inre marknaden som orsakats av en utländsk subvention, tillämpningen av avvägningstestet, tillämpningen av dess befogenhet att begära förhandsanmälan av koncentrationer eller utländska ekonomiska bidrag som en ekonomisk aktör mottagit i ett offentligt upphandlingsförfarande samt bedömningen av en snedvridning i ett offentligt upphandlingsförfarande. När kommissionen utfärdar sådana riktlinjer bör den genomföra lämpliga samråd med berörda parter och medlemsstaterna. För att underlätta genomförandet av denna förordning i ett tidigt skede av dess tillämpning bör kommissionen sträva efter att offentliggöra klargöranden om tillämpningen av dessa bestämmelser innan riktlinjerna offentliggörs.

- (74) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹ och bör avse: beslut om att avsluta den fördjupade utredningen, åläggande av interimistiska åtgärder, beslut om koncentrationer som har genomförts i strid med anmälningsskyldigheten eller i strid med ett beslut med åtaganden eller ett beslut om förbud mot en koncentration eller mot tilldelning av kontrakt vid ett förfarande för offentlig upphandling, återkallelse av vissa beslut, och genomförandebefogenheterna för form, innehåll, förfaranden och därmed sammanhängande inslag som rör preliminära granskningar och fördjupade utredningar.
- (75) Kommissionen bör ha möjlighet att införa ett förenklat förfarande genom vilket den behandlar vissa koncentrationer eller offentliga upphandlingsförfaranden på grundval av att det förefaller mindre sannolikt att de leder till snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden som orsakats av utländska subventioner.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (76) I syfte att säkerställa lika villkor på den inre marknaden även på lång sikt och för att säkerställa lämplig täckning av ärenden som utreds både till följd av anmälningar och på eget initiativ, samtidigt som onödiga administrativa bördor begränsas, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra tröskelvärdena för anmälningar i samband med koncentrationer och offentliga upphandlingsförfaranden och förkorta tidsfristerna för preliminära granskningar och fördjupade utredningar av anmälda koncentrationer eller anmälda ekonomiska bidrag i samband med ett förfarande för offentlig upphandling. Utan att det påverkar möjligheten till ändring av tröskelvärdena för anmälningar avseende koncentrationer och offentlig upphandling genom ett lagstiftningsförslag, inbegripet i samband med den översyn som föreskrivs i denna förordning, kan dessa tröskelvärden ändras genom en delegerad akt en gång under perioden för delegering enligt denna förordning. När det gäller ekonomiska bidrag i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande bör befogenheten att anta en sådan akt utövas på ett sätt som tar hänsyn till små och medelstora företags intressen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (77) Om en koncentration är anmälningspliktig enligt denna förordning bör de ekonomiska bidrag till någon av parterna i koncentrationen som beviljats under de tre år som föregår den dag då denna förordning börjar tillämpas omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. I samband med ett offentligt upphandlingsförfarande bör denna förordning också tillämpas på de ekonomiska bidrag som en ekonomisk aktör beviljats under de tre år som föregår den dag då denna förordning börjar tillämpas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Syftet med denna förordning är att bidra till en väl fungerande inre marknad genom att inrätta en harmoniserad ram för att hantera snedvridningar som direkt eller indirekt orsakas av utländska subventioner, i syfte att säkerställa lika villkor. I denna förordning fastställs regler och förfaranden för att utreda utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden och för att gottgöra sådana snedvridningar. Sådana snedvridningar kan uppstå i samband med all ekonomisk verksamhet, särskilt vid koncentrationer och offentliga upphandlingsförfaranden.
2. Denna förordning hanterar utländska subventioner som beviljas företag, inbegripet offentliga företag som direkt eller indirekt kontrolleras av staten, som bedriver ekonomisk verksamhet på den inre marknaden. Bland annat ska ett företag som förvärvar kontroll över eller slås samman med ett företag som är etablerat i unionen eller ett företag som deltar i ett offentligt upphandlingsförfarande i unionen anses bedriva ekonomisk verksamhet på den inre marknaden.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *ett företag*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, en ekonomisk aktör enligt definitionen i artikel 1.14 i direktiv 2009/81/EG, artikel 5.2 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2.10 i direktiv 2014/24/EU och artikel 2.6 i direktiv 2014/25/EU.
2. *kontrakt*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, om inte annat anges, ett offentligt kontrakt enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2014/24/EU, ett *kontrakt* enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/81/EG och *varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt* enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/25/EU samt *koncession* enligt definitionen i artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU.
3. *ett offentligt upphandlingsförfarande*:
 - a) alla typer av tilldelningsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/24/EU för ingående av ett offentligt kontrakt eller direktiv 2014/25/EU för ingående av ett varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt,

- b) ett förfarande för tilldelning av en byggkoncession eller tjänstekoncession som omfattas av direktiv 2014/23/EU,
 - c) förfaranden för tilldelning av kontrakt som omfattas av direktiv 2009/81/EG, såvida de inte är undantagna av medlemsstaterna på grundval av artikel 346 i EUF-fördraget,
 - d) förfaranden för tilldelning av koncessioner och kontrakt som avses i artikel 10.4 a i direktiv 2014/23/EU, artikel 9.1 a i direktiv 2014/24/EU eller artikel 20.1 a i direktiv 2014/25/EU.
4. *upphandlande myndighet*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, upphandlande myndighet enligt definitionen i artikel 1.17 i direktiv 2009/81/EG, artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2.1.1 i direktiv 2014/24/EU och artikel 3 i direktiv 2014/25/EU.
5. *upphandlande enhet*: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, upphandlande enhet enligt definitionen i artikel 1.17 i direktiv 2009/81/EG, artikel 7 i direktiv 2014/23/EU och artikel 4 i direktiv 2014/25/EU.
6. *ett flerstegsförfarande*: ett offentligt upphandlingsförfarande i enlighet med artiklarna 28–32 i direktiv 2014/24/EU och artiklarna 46–52 i direktiv 2014/25/EU, antingen det selektiva förfarandet, ett förhandlat förfarande under konkurrens, ett förhandlat förfarande utan föregående meddelande om upphandling, en konkurrenspräglad dialog eller ett innovationspartnerskap, eller ett liknande förfarande enligt direktiv 2014/23/EU.

Artikel 3

Förekomst av en utländsk subvention

1. Vid tillämpning av denna förordning ska en utländsk subvention anses förekomma om ett tredjeland direkt eller indirekt tillhandahåller ett ekonomiskt bidrag som innebär en förmån för ett företag som bedriver ekonomisk verksamhet på den inre marknaden och som rättsligt eller i praktiken är begränsat till ett eller flera företag eller en eller flera branscher.
2. Med avseende på denna förordning ska ett ekonomiskt bidrag inbegripa bland annat följande:
 - a) Överföring av medel eller förpliktelser, såsom kapitaltillskott, bidrag, lån, lånegarantier, skattemässiga incitament, kvittning av driftsförluster, ersättning för ekonomiska ålägganden påförda av myndigheter, skuldavskrivning, konvertering av skulder till aktier eller skuldomläggning.
 - b) Avstående från intäkter som annars skulle ha mottagits, såsom skattebefrielser eller beviljande av särskilda eller exklusiva rättigheter utan skälig ersättning.
 - c) Tillhandahållande av varor eller tjänster eller inköp av varor eller tjänster.

Ett ekonomiskt bidrag som tillhandahålls av ett tredjeland ska inbegripa ett ekonomiskt bidrag från

- a) staten och offentliga myndigheter på alla andra nivåer,

- b) en utländsk offentlig enhet vars agerande kan tillskrivas tredjelandet, med beaktande av faktorer som enhetens egenskaper och den rättsliga och ekonomiska miljö som råder i den stat där enheten verkar, inbegripet den offentliga förvaltningens roll i ekonomin, eller
- c) en privat enhet vars agerande kan tillskrivas tredjelandet, med beaktande av alla relevanta omständigheter.

Artikel 4

Snedvridningar på den inre marknaden

1. En snedvridning på den inre marknaden ska anses föreligga om en utländsk subvention kan förbättra ett företags konkurrensläge på den inre marknaden och om den utländska subventionen därigenom faktiskt eller potentiellt inverkar negativt på konkurrensen på den inre marknaden. En snedvridning på den inre marknaden ska fastställas på grundval av indikatorer som kan innefatta särskilt följande:
 - a) Den utländska subventionens belopp.
 - b) Den utländska subventionens art.
 - c) Situationen för företaget, inbegripet dess storlek och de berörda marknaderna eller sektorerna.

- d) Omfattningen och utvecklingen av företagets ekonomiska verksamhet på den inre marknaden.
 - e) Syftet med och villkoren för den utländska subventionen samt dess användning på den inre marknaden.
2. Om en utländsk subvention till ett företag till sitt totala belopp inte överstiger 4 miljoner EUR under en sammanhängande period på tre år, ska det anses osannolikt att den utländska subventionen snedvrider den inre marknaden.
 3. Om en utländsk subvention till ett företag till sitt totala belopp inte överstiger beloppet för stöd av mindre betydelse enligt definitionen i artikel 3.2 första stycket i förordning (EU) nr 1407/2013 per tredjeland under en sammanhängande period på tre år, ska den utländska subventionen inte anses snedvrیدا den inre marknaden.
 4. En utländsk subvention kan anses icke snedvridande för den inre marknaden i den mån den syftar till att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser.

Artikel 5

Kategorier av utländska subventioner

som mest sannolikt är snedvridande för den inre marknaden

1. Det är mest sannolikt att en utländsk subvention är snedvridande för den inre marknaden om den ingår i någon av följande kategorier:
 - a) En utländsk subvention som beviljas ett företag i svårigheter dvs. ett företag som sannolikt kommer att lägga ned sin verksamhet på kort eller medellång sikt utan subventioner, såvida det inte finns en omstruktureringsplan som kan leda till långsiktig lönsamhet för företaget och den planen inbegriper ett betydande eget bidrag från företaget.
 - b) En utländsk subvention i form av en obegränsad garanti för företags skulder eller förpliktelser, dvs. utan någon begränsning av garantins belopp eller varaktighet.
 - c) En exportfinansieringsåtgärd som inte är i linje med OECD-överenskommelsen om statsstödda exportkrediter.
 - d) En utländsk subvention som direkt underlättar en koncentration.
 - e) En utländsk subvention som gör det möjligt för ett företag att lämna ett otillbörligt fördelaktigt anbud på grundval av vilket företaget skulle kunna tilldelas det relevanta kontraktet.

2. Ett företag som är föremål för utredning ska ges möjlighet att lämna relevant information om huruvida en utländsk subvention tillhör en av de kategorier som anges i punkt 1 inte snedvrider den inre marknaden under de särskilda omständigheterna i fallet.

Artikel 6

Avvägningstest

1. Kommissionen får, på grundval av mottagen information, väga de negativa effekterna av en utländsk subvention i form av snedvridningar på den inre marknaden, enligt artiklarna 4 och 5, mot de positiva effekterna på utvecklingen av den berörda subventionerade ekonomiska verksamheten på den inre marknaden, samtidigt som den beaktar andra positiva effekter av den utländska subventionen, till exempel de vidare positiva effekterna i förhållande till relevanta politiska mål, särskilt unionens.
2. Kommissionen ska beakta bedömningen enligt punkt 1 när den fattar beslut om huruvida gottgörande åtgärder ska åläggas eller åtaganden godtas och om vilken art och nivå dessa gottgörande åtgärder eller åtaganden ska ha.

Artikel 7

Åtaganden och gottgörande åtgärder

1. Kommissionen får ålägga gottgörande åtgärder för att avhjälpa den snedvridning på den inre marknaden som faktiskt eller potentiellt orsakas av en utländsk subvention, såvida den inte har godtagit åtaganden som erbjuds av det företag som är föremål för utredning i enlighet med punkt 2.

2. Kommissionen får godta åtaganden som erbjudits av det företag som är föremål för utredning, om sådana åtaganden till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälper snedvridningen på den inre marknaden. Om kommissionen godtar sådana åtaganden ska den göra dem bindande för det företag som är föremål för utredning i ett beslut med åtaganden i enlighet med artikel 11.3. Företagets fullgörande av de överenskomna åtagandena ska övervakas, om så är lämpligt.
3. Åtaganden eller gottgörande åtgärder ska vara proportionella och ska till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälpa den faktiska eller potentiella snedvridning på den inre marknaden som orsakas av den utländska subventionen.
4. Åtaganden eller gottgörande åtgärder får bland annat bestå av följande:
 - a) Att på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor erbjuda tillträde till infrastruktur, inbegripet forskningsanläggningar, produktionsmedel eller nödvändiga faciliteter, som förvärvats med hjälp av eller fått stöd genom utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden, såvida inte sådant tillträde redan föreskrivs i unionslagstiftningen.
 - b) Att minska kapaciteten eller marknadsnärvaron, inbegripet genom en tillfällig begränsning av den kommersiella verksamheten.
 - c) Att avstå från vissa investeringar.

- d) Att på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor bevilja licenser för tillgångar som förvärvats eller utvecklats med hjälp av utländska subventioner.
 - e) Att offentliggöra resultat av forskning och utveckling.
 - f) Att avyttra vissa tillgångar.
 - g) Att begära att företagen upplöser den berörda koncentrationen.
 - h) Att återbetala den utländska subventionen, jämte lämplig ränta, beräknad i enlighet med den metod som anges i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004¹.
 - i) Att begära att de berörda företagen anpassar sin ledningsstruktur.
5. Kommissionen ska vid behov införa krav på rapportering och öppenhet, inbegripet regelbunden rapportering om genomförandet av de åtaganden och gottgörande åtgärder som förtecknas i punkt 4.
6. Om det företag som är föremål för utredning föreslår att det ska återbetala den utländska subventionen, jämte lämplig ränta, ska kommissionen godta återbetalningen som ett åtagande endast om den kan förvissa sig om att återbetalningen är transparent, kontrollerbar och sker i praktiken, samtidigt som den beaktar risken för kringgående.

¹ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EU) 2015/1589 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

Artikel 8

Information om framtida koncentrationer och offentliga upphandlingsförfaranden

I beslut som antas enligt artiklarna 11, 25 och 31, och när det är proportionellt och nödvändigt, kan det företag som är föremål för utredning åläggas att under en begränsad tidsperiod underrätta kommissionen om sitt deltagande i koncentrationer eller offentliga upphandlingsförfaranden. Det kravet påverkar inte anmälningsskyldigheten enligt artiklarna 21 och 29.

Kapitel 2

Granskning på eget initiativ och allmänna bestämmelser för granskning av utländska subventioner

Artikel 9

Granskning på eget initiativ av utländska subventioner

1. Kommissionen får på eget initiativ granska information från vilken källa som helst, inbegripet medlemsstaterna, en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning, om påstådda utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden.
2. Granskningar på eget initiativ av offentliga upphandlingar ska begränsas till tilldelade kontrakt.

Sådana granskningar får inte leda till att beslutet om tilldelning av ett kontrakt upphävs eller att ett kontrakt sägs upp.

Artikel 10
Preliminär granskning

1. Om kommissionen anser att den information som avses i artikel 9 tyder på möjligheten att en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden föreligger, ska kommissionen inhämta all information som den anser nödvändig för att preliminärt bedöma om det ekonomiska bidrag som granskas utgör en utländsk subvention och om det snedvrider den inre marknaden. I detta syfte får kommissionen särskilt
 - a) begära information i enlighet med artikel 13, och
 - b) utföra inspektioner inom och utanför unionen i enlighet med artikel 14 eller 15.
2. Om en medlemsstat har informerat kommissionen om att ett relevant nationellt förfarande planeras eller har inletts ska kommissionen informera den medlemsstaten om inledandet av den preliminära granskningen. Kommissionen ska särskilt informera sådana medlemsstater som har underrättat kommissionen om ett nationellt förfarande enligt förordning (EU) 2019/452 om inledandet av den preliminära granskningen. Om den preliminära granskningen inleds i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande, ska kommissionen också informera den berörda upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten.

3. Om kommissionen på grundval av den preliminära granskningen har tillräckliga indikationer på att ett företag har beviljats en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden, ska den
- a) anta ett beslut om att inleda en fördjupad utredning (*beslut om inledande av en fördjupad utredning*), som sammanfattar relevanta sakliga och rättsliga omständigheter och inbegriper en preliminär bedömning av förekomsten av en utländsk subvention och av den faktiska eller potentiella snedvridningen på den inre marknaden,
 - b) informera det företag som är föremål för utredning,
 - c) informera medlemsstaterna och, om den fördjupade utredningen inleds i samband med ett förfarande för offentlig upphandling, den berörda upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten, och
 - d) offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* med en inbjudan att lämna skriftliga synpunkter inom en av kommissionen föreskriven tidsfrist.
4. Om kommissionen, under en preliminär granskning, drar slutsatsen att det inte finns tillräckliga indikationer för att inleda en fördjupad utredning, antingen på grund av att det inte förekommer någon utländsk subvention eller på grund av att det inte finns tillräckliga indikationer på en faktisk eller potentiell snedvridning på den inre marknaden, ska den avsluta den preliminära granskningen, informera det företag som är föremål för utredning och de medlemsstater som informerades enligt punkt 2, samt den berörda upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten om den preliminära granskningen inleddes i samband med ett förfarande för offentlig upphandling.

Artikel 11
Fördjupad utredning

1. Under den fördjupade utredningen ska kommissionen ytterligare bedöma den utländska subvention som identifierats i beslutet om inledande av en fördjupad utredning och inhämta all information som den anser nödvändig i enlighet med artiklarna 13, 14 och 15.
2. Om kommissionen, enligt artiklarna 4–6, konstaterar att en utländsk subvention snedvrider den inre marknaden, får den anta en genomförandeakt i form av ett beslut om åläggande av gottgörande åtgärder (*beslut om åläggande av gottgörande åtgärder*). Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.
3. Om kommissionen, enligt artiklarna 4–6, konstaterar att en utländsk subvention snedvrider den inre marknaden och det företag som är föremål för utredning erbjuder åtaganden som kommissionen anser vara lämpliga och tillräckliga för att till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälpa snedvridningen, får den anta en genomförandeakt i form av ett beslut för att göra dessa åtaganden bindande för företaget (*beslut med åtaganden*). Ett beslut om att godta återbetalning av en utländsk subvention i enlighet med artikel 7.6 ska anses som ett beslut med åtaganden. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt i form av ett beslut om att inte göra invändningar om den konstaterar att
- a) den preliminära bedömning som anges i dess beslut om inledande av en fördjupad utredning inte kan bekräftas, eller
 - b) en snedvridning av den inre marknaden uppvägs av positiva effekter i den mening som avses i artikel 6.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

5. Kommissionen ska i möjligaste mån sträva efter att anta ett beslut inom en period på 18 månader från det att den fördjupade utredningen har inletts.

Artikel 12

Interimistiska åtgärder

1. För att bevara konkurrensen på den inre marknaden och förhindra irreparabel skada får kommissionen anta en genomförandeakt i form av ett beslut om interimistiska åtgärder, om
- a) det finns tillräckliga indikationer på att ett ekonomiskt bidrag utgör en utländsk subvention och snedvrider den inre marknaden, och

b) det finns en risk för allvarlig och irreparabel skada.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

2. De interimistiska åtgärderna kan, särskilt, men inte uteslutande, bestå av de åtgärder som nämns i artikel 7.4 a, c och d. Inga interimistiska åtgärder får vidtas med avseende på offentliga upphandlingsförfaranden.
3. De interimistiska åtgärderna ska gälla antingen för en viss tidsperiod, som kan förlängas i den mån det är nödvändigt och lämpligt, eller till dess att det slutliga beslutet fattas.

Artikel 13

Begäran om information

1. I syfte att fullgöra de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den begära information i linje med denna artikel.
2. Kommissionen får begära att ett företag som är föremål för utredning lämnar all nödvändig information, inbegripet information om sitt anbud i ett offentligt upphandlingsförfarande.
3. Kommissionen får också begära sådan information från andra företag eller företagssammanslutningar, inbegripet information om deras anbud i offentliga upphandlingsförfaranden, med vederbörligt beaktande av proportionalitetsprincipen.

4. En begäran om information enligt punkt 2 eller 3 ska
 - a) innehålla uppgift om dess rättsliga grund och syfte, specificera vilken information som krävs och fastställa en lämplig tidsfrist inom vilken informationen ska lämnas,
 - b) innehålla en förklaring om att om den information som lämnas är oriktig, ofullständig eller vilseledande kan böter eller viten enligt artikel 17 åläggas,
 - c) innehålla en förklaring om att bristande samarbete gör det möjligt för kommissionen att enligt artikel 16 fatta ett beslut på grundval av tillgängliga uppgifter.
5. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna förse kommissionen med all information som den behöver för att kunna fullgöra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning. Punkt 4 a ska gälla i tillämpliga delar.
6. Kommissionen får också begära att ett tredjeland lämnar all nödvändig information. Punkt 4 a och c ska gälla i tillämpliga delar.
7. Kommissionen får höra en fysisk eller juridisk person som går med på att höras i syfte att samla in information som rör föremålet för utredningen. Om en intervju inte genomförs i kommissionens lokaler eller per telefon eller på annan elektronisk väg ska kommissionen före intervjun
 - a) informera den medlemsstat på vars territorium intervjun ska äga rum, eller

- b) inhämta samtycke från det tredjeland på vars territorium intervjun ska äga rum.

Artikel 14

Inspektioner inom unionen

1. För att fullgöra de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den utföra nödvändiga inspektioner hos företag och företagssammanslutningar.
2. Om kommissionen utför en sådan inspektion ska de tjänstemän som kommissionen bemyndigat att utföra en inspektion ha befogenhet att
 - a) bereda sig tillträde till företagets eller företagssammanslutningens lokaler, mark och transportmedel,
 - b) granska räkenskaper och andra affärshandlingar, oberoende av det medium på vilket de lagras, få tillgång till all information som är tillgänglig för den enhet som är föremål för inspektionen och att göra eller begära kopior eller utdrag från dessa räkenskaper eller handlingar,
 - c) begära att företagets eller företagssammanslutningens företrädare eller medarbetare lämnar förklaringar till sakförhållanden eller dokument som har samband med föremålet för och syftet med inspektionen och registrera deras svar,
 - d) försegla samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar under den tidsperiod och i den omfattning som krävs för inspektionen.

3. Företaget eller företagssammanslutningen ska gå med på inspektioner som beordrats genom ett beslut av kommissionen. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att utföra en inspektion ska utöva sina befogenheter mot uppvisande av ett kommissionsbeslut som
 - a) anger föremålet för och syftet med inspektionen,
 - b) innehåller en förklaring om att bristande samarbete gör det möjligt för kommissionen att i enlighet med artikel 16 fatta ett beslut på grundval av de uppgifter som den har tillgängliga,
 - c) hänvisar till den möjlighet att ålägga böter eller viten som föreskrivs i artikel 17, och
 - d) anger rätten att få beslutet prövat av domstolen i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.
4. I god tid före inspektionen ska kommissionen underrätta den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras om inspektionen och dess startdatum.
5. Tjänstemän och andra personer som bemyndigats eller utsetts av den medlemsstat på vars territorium inspektionen ska utföras ska, på begäran av medlemsstaten eller kommissionen, aktivt bistå de tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen har bemyndigat. De ska för det ändamålet ha de befogenheter som anges i punkt 2.

6. Om de tjänstemän eller andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat konstaterar att ett företag eller en företagssammanslutning motsätter sig en inspektion i den mening som avses i denna artikel, ska den medlemsstat på vars territorium inspektionen äger rum ge dem nödvändigt bistånd och, när det är lämpligt, begära handräckning av polisen eller annan motsvarande verkställande myndighet, för att de ska kunna utföra sin inspektion. Om det bistånd som föreskrivs i denna punkt kräver tillstånd av en rättslig myndighet enligt nationella bestämmelser ska ett sådant tillstånd begäras. Ett sådant tillstånd kan också begäras i förebyggande syfte.
7. På begäran av kommissionen ska en medlemsstat på sitt eget territorium utföra inspektioner eller andra utredningsåtgärder enligt sin nationella rätt för att fastställa om det förekommer en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden.

Artikel 15

Inspektioner utanför unionen

För att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning får kommissionen utföra inspektioner på ett tredjelands territorium, förutsatt att det tredjelandets offentliga förvaltning har underrättats officiellt och inte har några invändningar mot inspektionen. Kommissionen får också begära att företaget eller företagssammanslutningen ger sitt samtycke till inspektionen. Artikel 14.1, 14.2 och 14.3 a och b ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 16
Bristande samarbete

1. Kommissionen får fatta ett beslut enligt artikel 10, 11, 25.3 c eller 31.2, på grundval av tillgängliga uppgifter, om ett företag som är föremål för utredning eller ett tredjeland som beviljade den utländska subventionen
 - a) lämnar ofullständig, oriktig eller vilseledande information som svar på en begäran om information enligt artikel 13,
 - b) underlåter att lämna den begärda informationen inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen,
 - c) vägrar att gå med på en inspektion av kommissionen inom eller utanför unionen som beordrats enligt artikel 14 eller 15, eller
 - d) på annat sätt hindrar en preliminär granskning eller en fördjupad utredning.
2. Om ett företag eller en företagssammanslutning, en medlemsstat eller ett tredjeland har lämnat oriktig eller vilseledande information till kommissionen, ska denna information inte beaktas.

3. Om ett företag, inbegripet ett offentligt företag som direkt eller indirekt kontrolleras av staten, underlåter att lämna den information som krävs för att avgöra om ett ekonomiskt bidrag innebär en förmån för företaget, kan det anses ha mottagit en sådan förmån.
4. Om tillgängliga uppgifter används kan resultatet av förfarandet bli mindre gynnsamt för företaget än om det hade samarbetat.

Artikel 17

Böter och viten

1. Kommissionen får genom ett beslut ålägga böter eller viten om ett företag eller en företagssammanslutning uppsåtligen eller av oaktsamhet
 - a) lämnar ofullständig, oriktig eller vilseledande information som svar på en begäran om information enligt artikel 13, eller inte lämnar informationen inom den föreskrivna tidsfristen,
 - b) vid inspektioner enligt artikel 14 lägger fram nödvändiga räkenskaper eller andra affärshandlingar som rör verksamheten i ofullständig form,
 - c) som svar på en fråga som ställts i enlighet med artikel 14.2 c
 - i) ger ett oriktigt eller vilseledande svar,

- ii) underlåter att inom en av kommissionen fastställd tidsfrist rätta ett oriktigt, ofullständigt eller vilseledande svar från en medarbetare, eller
 - iii) underlåter eller vägrar att ge ett fullständigt svar angående fakta i samband med föremålet för och syftet med en inspektion som beordrats genom ett beslut som antagits enligt artikel 14.3,
 - d) vägrar att gå med på inspektioner som beordrats enligt artikel 14 eller har brutit förseglingar som anbringats i enlighet med artikel 14.2 d, eller
 - e) underlåter att uppfylla de villkor för tillgång till handlingar i ärendet eller de villkor för utlämnande av information som kommissionen har infört enligt artikel 42.4.
2. Böter som åläggs enligt punkt 1 får inte överstiga 1 % av det berörda företags eller den berörda företagssammanslutningens sammanlagda omsättning under det föregående räkenskapsåret.
3. Viten som åläggs enligt punkt 1 får inte överstiga 5 % av det berörda företags eller den berörda företagssammanslutningens genomsnittliga sammanlagda dagsomsättning under det föregående räkenskapsåret för varje arbetsdag som dröjsmålet varar, beräknat från den dag som anges i beslutet, till dess att företaget eller företagssammanslutningen lämnar fullständig och riktig information enligt kommissionens begäran, eller till dess att det går med på en inspektion.
4. Innan kommissionen antar ett beslut i enlighet med punkt 1 a ska den fastställa en slutgiltig tidsfrist på två veckor för att erhålla den information som saknas från företaget eller företagssammanslutningen.

5. Om ett företag inte efterlever ett beslut med åtaganden enligt artikel 11.3, ett beslut om interimistiska åtgärder enligt artikel 12 eller ett beslut om åläggande av gottgörande åtgärder enligt artikel 11.2, får kommissionen genom ett beslut ålägga
- a) böter på högst 10 % av det berörda företags sammanlagda omsättning under det föregående räkenskapsåret, eller
 - b) viten som inte överstiger 5 % av det berörda företags genomsnittliga sammanlagda dagsomsättning under föregående räkenskapsår för varje dag av bristande efterlevnad, från och med dagen för kommissionens beslut om åläggande av sådana viten, till dess att kommissionen konstaterar att det berörda företaget efterlever beslutet.

Kommissionen får också ålägga sådana böter eller viten om ett företag inte efterlever ett beslut som antagits enligt artikel 11, 25 eller 31, genom vilket företaget ålagts att underrätta kommissionen om sitt framtida deltagande i koncentrationer eller offentliga upphandlingsförfaranden enligt artikel 8.

6. Vid fastställandet av bötes- eller vitesbeloppet ska kommissionen ta hänsyn till överträdelsens art, allvarlighet och varaktighet, med vederbörlig hänsyn till principerna om proportionalitet och lämplighet.

7. Om det berörda företaget eller den berörda företagssammanslutningen har fullgjort den skyldighet för vars fullgörande vitet har förelagts, får kommissionen reducera det slutliga vitet till ett belopp som är lägre än det som följer av det ursprungliga beslutet om att förelägga vite.

Artikel 18

Återkallelse

1. Kommissionen får återkalla ett beslut som fattats enligt artikel 11.2, 11.3 eller 11.4, artikel 25.3 och artikel 31.1, 31.2 eller 31.3 och anta en ny genomförandeakt i form av ett beslut i något av följande fall:

- a) Det företag till vilket det ursprungliga beslutet riktades agerar i strid med sina åtaganden eller de gottgörande åtgärder som ålagts.
- b) Det ursprungliga beslutet grundades på ofullständig, oriktig eller vilseledande information.
- c) Åtagandena eller de gottgörande åtgärderna är inte ändamålsenliga.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

2. Kommissionens återkallande och antagande av ett nytt beslut enligt punkt 1 ska inte påverka den upphandlande myndighetens eller upphandlande enhetens beslut om tilldelning av ett kontrakt. De ska inte heller påverka ett kontrakt som redan ingåtts till följd av ett sådant tilldelningsbeslut.

Kapitel 3

Koncentrationer

Artikel 19

Snedvridningar på den inre marknaden som orsakas av utländska subventioner vid koncentrationer

Bedömningen av om en utländsk subvention vid en koncentration snedvrider den inre marknaden i den mening som avses i artikel 4 eller 5 ska begränsas till den berörda koncentrationen. Endast utländska subventioner som beviljats under de tre år som föregår ingåendet av avtalet, tillkännagivandet av det offentliga budet eller förvärvet av en kontrollerande andel ska beaktas vid bedömningen.

Artikel 20

Koncentrationer och tröskelvärden för anmälan

1. Vid tillämpning av denna förordning ska en koncentration anses uppstå om en varaktig förändring av kontroll beror på något av följande:
 - a) Att två eller flera tidigare självständiga företag eller delar av företag slås samman.
 - b) Att en eller flera personer som redan kontrollerar minst ett företag, eller att ett eller flera företag, genom förvärv av värdepapper eller tillgångar, genom avtal eller på annat sätt, direkt eller indirekt kontroll, helt eller delvis, över ett eller flera andra företag.

2. Bildandet av ett gemensamt företag som på varaktig basis fyller en självständig ekonomisk enhets samtliga funktioner ska utgöra en koncentration enligt punkt 1.
3. Vid tillämpning av denna förordning ska en ”anmälningsskyldig koncentration” anses förekomma om, i en koncentration,
 - a) minst ett av de företag som slås samman, det förvärvade företaget eller det gemensamma företaget är etablerat i unionen och har en sammanlagd omsättning i unionen på minst 500 miljoner EUR, och
 - b) följande företag beviljats kombinerade sammanlagda ekonomiska bidrag på mer än 50 miljoner EUR från tredjeländer under de tre år som föregår ingåendet av avtalet, tillkännagivandet av det offentliga budet eller förvärvet av en kontrollerande andel:
 - i) vid ett förvärv, förvärvaren eller förvärvarna och det förvärvade företaget,
 - ii) vid en sammanslagning, de företag som slås samman,
 - iii) vid ett gemensamt företag, de företag som skapar det gemensamma företaget och det gemensamma företaget.

4. En koncentration ska inte anses uppstå om
- a) kreditinstitut eller andra finansinstitut eller försäkringsbolag, vilkas normala verksamhet omfattar transaktioner och handel med värdepapper för egen eller andras räkning, tillfälligt innehar värdepapper som de har förvärvat i ett företag i avsikt att vidareförsälja dem, förutsatt att de inte utövar rösträttigheter som följer med dessa värdepapper i syfte att bestämma företagets konkurrensbeteende eller att de utövar dessa rösträttigheter endast i syfte att förbereda försäljningen av företaget, helt eller delvis, eller av dess tillgångar eller försäljningen av värdepappren och att en sådan försäljning äger rum inom ett år efter tidpunkten för förvärvet,
 - b) kontroll förvärvas av en tjänsteman som är utsedd enligt en medlemsstats lagstiftning om likvidation, konkurs, obestånd, betalningsinställelse, ackord eller liknande förfaranden,

- c) de transaktioner som avses i punkt 1 b genomförs av sådana finansiella holdingföretag som definieras i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹, förutsatt att de rösträttigheter som följer med det innehavet utövas, särskilt beträffande utnämningen av ledamöter i ledningen och styrelsen för de företag i vilka de har innehav, endast för att upprätthålla dessa investeringars fulla värde och inte för att direkt eller indirekt bestämma företagets konkurrensbeteende.

Den tidsfrist på ett år som avses i första stycket a kan på begäran förlängas av kommissionen om de berörda instituten eller bolagen kan styrka att det inte fanns någon rimlig möjlighet att genomföra försäljningen inom tidsfristen.

- 5. Kontroll anses utgöras av rättigheter, avtal eller andra medel som, antingen var för sig eller tillsammans och med hänsyn till alla faktiska eller rättsliga förhållanden, ger möjlighet att utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom
 - a) äganderätt eller nyttjanderätt till ett företags samtliga tillgångar eller en del av dessa,
 - b) rättigheter eller avtal som ger ett avgörande inflytande på sammansättningen av ett företags organ och dessa organs omröstningar eller beslut.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

6. Kontroll ska anses förvärfvas av personer eller företag som
- a) är innehavare av rättigheterna eller berättigade till rättigheter enligt de berörda avtalen, eller
 - b) utan att vara innehavare av rättigheterna eller berättigade till rättigheter enligt sådana avtal har befogenhet att utöva de rättigheter som härleds från dessa.

Artikel 21

Förhandsanmälan av koncentrationer

1. Anmälningsspliktiga koncentrationer ska anmälas till kommissionen innan de genomförs och efter ingåendet av avtalet, tillkännagivandet av det offentliga budet eller förvärvet av en kontrollerande andel.
2. De berörda företagen får också anmäla en föreslagen koncentration när de visar för kommissionen att de har en ärlig avsikt att ingå ett avtal eller, om det gäller ett offentligt bud, när de offentligt har tillkännagett sin avsikt att lägga ett sådant bud, förutsatt att det avsedda avtalet eller budet skulle leda till en anmälningsspliktig koncentration enligt punkt 1.
3. En koncentration som består av en företagssammanslagning enligt artikel 20.1 a eller ett förvärv av gemensam kontroll enligt artikel 20.1 b ska anmälas gemensamt av parterna i företagssammanslagningen eller av dem som förvärvar gemensam kontroll, beroende på vad som är tillämpligt. I övriga fall ska anmälan göras av den person eller det företag som helt eller delvis förvärvar kontroll över ett eller flera företag.

4. Om de berörda företagen inte fullgör sin anmälningsskyldighet får kommissionen granska en anmälningsskyldig koncentration i enlighet med denna förordning genom att begära att koncentrationen anmäls. I så fall ska kommissionen inte vara bunden av de tidsfrister som avses i artikel 24.1 och 24.4.
5. Kommissionen får begära en förhandsanmälan av en koncentration som inte är anmälningsskyldig i den mening som avses i artikel 20 när som helst innan koncentrationen genomförs, om kommissionen misstänker att de berörda företagen kan ha beviljats utländska subventioner under de tre år som föregått koncentrationen. Vid tillämpning av denna förordning ska en sådan koncentration anses vara en anmälningsskyldig koncentration.

Artikel 22

Beräkning av omsättning

1. Begreppet sammanlagd omsättning ska omfatta de belopp som de berörda företagen har erhållit under föregående räkenskapsår från försäljning av produkter och tillhandahållande av tjänster inom ramen för företagets ordinarie verksamhet efter avdrag för försäljningsrabatter samt mervärdesskatt och andra skatter som direkt hänför sig till omsättningen. I ett berört företags sammanlagda omsättning ska inte inräknas försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster mellan de företag som avses i punkt 4.

Omsättningen i unionen ska omfatta produkter som säljs och tjänster som tillhandahålls till företag eller konsumenter i unionen.

2. Genom undantag från punkt 1 gäller, om koncentrationen består av förvärv av delar av ett eller flera företag, oavsett om dessa delar utgör rättsliga enheter eller inte, att, med avseende på säljaren eller säljarna, endast den omsättning som härrör från de delar som är föremål för koncentrationen ska tas med i beräkningen.

Två eller fler transaktioner i den mening som avses i första stycket i denna punkt vilka äger rum inom en tvåårsperiod mellan samma personer eller företag, ska dock behandlas som endast en koncentration, som uppstår på dagen för den senaste transaktionen.

3. Följande ska användas i stället för omsättning::
- a) För kreditinstitut och andra finansiella institut, summan av följande intäkter enligt definitionen i rådets direktiv 86/635/EEG¹, i tillämpliga fall efter avdrag av mervärdesskatt och andra skatter som har direkt anknytning till dessa intäkter:
 - i) Ränteintäkter och liknande intäkter.

¹ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

- ii) Intäkter från värdepapper:
 - Intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig avkastning.
 - Intäkter från ägarintressen.
 - Intäkter från aktier och andelar i anknutna företag.
 - iii) Provisionsintäkter.
 - iv) Nettovinst av finansiella transaktioner.
 - v) Övriga rörelseintäkter.
- b) För försäkringsföretag, värdet av de tecknade bruttopremierna, som omfattar samtliga mottagna och utestående belopp enligt försäkringsavtal som har tecknats av försäkringsföretagen eller för deras räkning, inklusive utgående återförsäkringspremier, efter avdraget för skatter och skattelikhande avgifter som debiteras på grundval av de individuella premiebeloppen eller den totala premievolymen.

Vid tillämpning av led a ska, för ett kreditinstitut eller finansiellt institut, omsättningen i unionen omfatta de intäkter, enligt definitionen i det ledet, som erhålls av den filial eller den avdelning av institutet som är etablerad i unionen.

Vid tillämpning av led b ska, för ett försäkringsföretag, omsättningen i unionen omfatta bruttopremierna som erhållits från personer bosatta i unionen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska ett berört företags sammanlagda omsättning beräknas genom att respektive omsättning summeras för
- a) det berörda företaget,
 - b) de företag i vilka det berörda företaget direkt eller indirekt
 - i) äger mer än hälften av kapital- eller rörelsetillgångarna,
 - ii) har befogenhet att utöva mer än hälften av rösträttigheterna,
 - iii) har befogenhet att utse mer än hälften av ledamöterna i styrelsen, direktionen eller organ som rättsligt företräder dessa företag, eller
 - iv) har rätt att leda dessa företags verksamhet,
 - c) de företag som i det berörda företaget har någon av de rättigheter eller befogenheter som avses i led b,
 - d) de företag i vilka ett företag som avses i led c har någon av de rättigheter eller befogenheter som avses i led b,
 - e) de företag i vilka två eller flera företag som avses i leden a–d gemensamt har någon av de rättigheter eller befogenheter som avses i led b.

5. När berörda företag gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i punkt 4 b ska, vid beräkningen av de berörda företagens sammanlagda omsättning,
- a) hänsyn tas till omsättningen från försäljning av produkter och tillhandahållande av tjänster mellan det gemensamma företaget och eventuella tredje företag, och denna omsättning ska fördelas lika mellan de berörda företagen,
 - b) ingen hänsyn tas till omsättningen från försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster mellan det gemensamma företaget och vart och ett av de berörda företagen eller ett annat företag som har anknytning till något av dem enligt punkt 4 b–e.

Artikel 23

Sammanläggning av ekonomiska bidrag

Det sammanlagda ekonomiska bidraget till ett berört företag ska beräknas genom att de respektive ekonomiska bidrag som tillhandahållits av tredjeländer till alla företag som avses i artikel 22.2 och 22.4 a–e summeras.

Artikel 24

Uppskjutande av koncentrationer och tidsfrister

1. En anmälningsskyldig koncentration får inte genomföras innan den anmäls.

Dessutom:

- a) Om kommissionen mottar en fullständig anmälan får koncentrationen inte genomföras under en period av 25 arbetsdagar från mottagandet.
- b) Om kommissionen inleder en fördjupad utredning senast 25 arbetsdagar efter mottagandet av en fullständig anmälan, får koncentrationen inte genomföras under en period av 90 arbetsdagar från det att den fördjupade utredningen har inletts. Den perioden ska förlängas med 15 arbetsdagar om de berörda företagen erbjuder åtaganden i enlighet med artikel 7 i syfte att avhjälpa snedvridningen på den inre marknaden.
- c) Om kommissionen har antagit ett beslut enligt artikel 25.3 a eller b får koncentrationen genomföras därefter.

Den tidsperiod som avses i leden a och b ska inledas den arbetsdag som följer på den dag då en fullständig anmälan mottagits eller det relevanta kommissionsbeslutet antagits.

2. Punkt 1 ska inte utgöra hinder för genomförandet av ett offentligt bud eller av en rad transaktioner med värdepapper, inklusive sådana som kan konverteras till andra värdepapper som är upptagna till handel på en marknad såsom en fondbörs, genom vilket kontroll förvärfvas från diverse säljare, förutsatt att
 - a) koncentrationen anmäls till kommissionen enligt artikel 21 utan dröjsmål, och
 - b) förvärvaren inte utövar de rösträttigheter som följer med värdepapperen i fråga eller gör det endast för att upprätthålla det fulla värdet av sina investeringar, på grundval av en dispens som har beviljats av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.
3. Kommissionen får på begäran bevilja dispens från de skyldigheter som anges i punkt 1 eller 2. En begäran om dispens ska ange skälen för en sådan begäran. När kommissionen fattar beslut om begäran ska den särskilt beakta hur uppskjutandet påverkar det eller de företag som berörs av koncentrationen eller tredje part och den risk för snedvridning på den inre marknaden som koncentrationen innebär. En sådan dispens får förenas med vissa villkor och skyldigheter för att säkerställa att den inre marknaden inte snedvrids. En dispens får begäras och beviljas när som helst, antingen före anmälan eller efter transaktionen.
4. De tidsfrister som anges i punkt 1 b i denna artikel ska förlängas om de berörda företagen lämnar en begäran om detta senast 15 arbetsdagar efter det att en fördjupad utredning enligt artikel 10 har inletts. De berörda företagen får lämna in endast en sådan begäran.

De tidsfrister som anges i punkt 1 b i denna artikel får när som helst efter det att den fördjupade utredningen har inletts förlängas av kommissionen med de berörda företagens samtycke.

Den totala varaktigheten av en eller flera förlängningar enligt denna punkt får inte överstiga 20 arbetsdagar.

5. Kommissionen får, i undantagsfall, skjuta upp de tidsfrister som anges i punkt 1 om företagen inte har lämnat den fullständiga information som den begärt enligt artikel 13 eller om de har vägrat att gå med på en inspektion som beordrats genom ett beslut enligt artikel 14.
6. Kommissionen får anta ett beslut enligt artikel 25.3 utan att vara bunden av de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 4 i den här artikeln om
 - a) den konstaterar att en koncentration har genomförts i strid med de åtaganden som är knutna till ett beslut enligt artikel 25.3 a, eller
 - b) ett beslut har återkallats i enlighet med artikel 25.1.
7. Varje transaktion som utförs i strid med punkt 1 ska anses vara giltig först efter det att ett beslut enligt artikel 25.3 har antagits.

8. Denna artikel ska inte påverka giltigheten av transaktioner med värdepapper, inklusive sådana som kan konverteras till andra värdepapper som är upptagna till handel på en marknad såsom en fondbörs, såvida inte köparen och säljaren var medvetna eller borde ha varit medvetna om att transaktionen genomfördes i strid med punkt 1.

Artikel 25

Förfaranderegler för preliminära granskningar och fördjupade utredningar av anmälda koncentrationer

1. Artiklarna 10, 11.1, 11.3, 11.4, 12–16 och 18 ska tillämpas på anmälda koncentrationer.
2. Kommissionen får inleda en fördjupad utredning enligt artikel 10.3 senast 25 arbetsdagar efter mottagandet av en fullständig anmälan.
3. Efter den fördjupade utredningen ska kommissionen anta en genomförandeakt i form av ett av följande beslut:
 - a) Ett beslut med åtaganden enligt artikel 11.3.
 - b) Ett beslut om att inte göra invändningar enligt artikel 11.4.
 - c) Ett beslut om förbud mot en koncentration, om kommissionen konstaterar att en utländsk subvention snedvrider den inre marknaden enligt artiklarna 4–6.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

4. Beslut enligt punkt 3 ska antas senast 90 arbetsdagar efter det att den fördjupade utredningen inletts, vilken period i tillämpliga fall får förlängas enligt artikel 24.1 b, 24.4 och 24.5. Om kommissionen inte antar något beslut inom denna tidsfrist ska de berörda företagen få genomföra koncentrationen.
5. I varje begäran om information som riktas till ett företag ska kommissionen ange huruvida tidsfrister kommer att skjutas upp enligt artikel 24.5 om företaget inte lämnar fullständig information inom den föreskrivna tidsfristen.
6. Om kommissionen konstaterar att en koncentration som är anmälningspliktig enligt artikel 21.1 eller som anmälts på begäran av kommissionen enligt artikel 21.5 redan har genomförts och att utländska subventioner i den koncentrationen snedvrider den inre marknaden i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6, får den vidta någon av följande åtgärder:
 - a) Kräva att de berörda företagen upplöser koncentrationen, särskilt genom att upplösa sammanslagningen eller avyttra alla aktier, andelar eller tillgångar som har förvärvats, för att återställa den situation som rådde innan koncentrationen genomfördes; om det återställandet inte är möjligt genom att koncentrationen upplöses, andra lämpliga åtgärder för att i största möjliga utsträckning uppnå ett sådant återställande.

- b) Beordra alla andra lämpliga åtgärder för att säkerställa att de berörda företagen upplöser koncentrationen eller vidtar andra återställande åtgärder i enlighet med kommissionens beslut.

Kommissionen får ålägga de åtgärder som avses i leden a och b i denna punkt antingen genom ett beslut enligt punkt 3 c i denna artikel eller genom ett separat beslut.

Kommissionen får, genom en genomförandeakt i form av ett beslut, anta någon av de åtgärder som avses i led a eller b i denna punkt om den konstaterar att en koncentration har genomförts i strid med ett beslut som fattats enligt punkt 3 a i denna artikel, enligt vilket koncentrationen i avsaknad av åtaganden skulle uppfylla kriteriet i punkt 3 c i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

- 7. Kommissionen får även anta en genomförandeakt i form av ett beslut om interimistiska åtgärder som avses i artikel 12 i de fall då

- a) en koncentration har genomförts i strid med artikel 21,
- b) en koncentration har genomförts i strid med ett beslut med åtaganden enligt punkt 3 a i denna artikel.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

Artikel 26

Böter och viten som är tillämpliga vid koncentrationer

1. Kommissionen får ålägga böter eller viten i enlighet med artikel 17.
2. Kommissionen får, genom beslut, även ålägga berörda företag böter på högst 1 % av deras sammanlagda omsättning under det föregående räkenskapsåret, om dessa företag uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar oriktig eller vilseledande information i en anmälan enligt artikel 21 eller i ett tillägg till en anmälan.
3. Kommissionen får, genom beslut, även ålägga berörda företag böter på högst 10 % av deras sammanlagda omsättning under det föregående räkenskapsåret, om dessa företag uppsåtligen eller av oaktsamhet
 - a) underlåter att anmäla en anmälningspliktig koncentration i enlighet med artikel 21 innan den genomförs, såvida de inte uttryckligen har tillåtit att genomföra koncentrationen enligt artikel 24,
 - b) genomför en anmäld koncentration i strid med artikel 24,
 - c) genomför en anmäld koncentration som förbjudits i enlighet med artikel 25.3 c,
 - d) har kringgått eller försökt kringgå de anmälningskrav som avses i artikel 39.1.

Kapitel 4

Offentliga upphandlingsförfaranden

Artikel 27

Utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden vid offentliga upphandlingsförfaranden

Med utländska subventioner som orsakar eller riskerar att orsaka en snedvridning i ett offentligt upphandlingsförfarande avses utländska subventioner som gör det möjligt för en ekonomisk aktör att lämna ett anbud som är otillbörligt fördelaktigt i förhållande till de berörda byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna. Bedömningen enligt artikel 4 av huruvida det förekommer en snedvridning på den inre marknaden och huruvida ett anbud är otillbörligt fördelaktigt i förhållande till de berörda byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna ska begränsas till det aktuella offentliga upphandlingsförfarandet. Endast utländska subventioner som beviljats under de tre år som föregått anmälan ska beaktas vid bedömningen.

Artikel 28

Tröskelvärden för anmälan vid offentliga upphandlingsförfaranden

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska ett anmälningspliktigt utländskt ekonomiskt bidrag i ett offentligt upphandlingsförfarande anses förekomma om
 - a) det uppskattade värdet av den offentliga upphandlingen eller ramavtalet exklusive mervärdesskatt, beräknat i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 5 i direktiv 2014/24/EU och artikel 16 i direktiv 2014/25/EU, eller en särskild upphandling inom ramen för det dynamiska inköpssystemet, är minst 250 miljoner EUR, och
 - b) den ekonomiska aktören, inbegripet dess dotterbolag utan kommersiell självständighet, dess holdingbolag och, i tillämpliga fall, dess huvudunderleverantörer och huvudleverantörer som deltar i samma anbud i förfarandet för offentliga upphandling, beviljades sammanlagda ekonomiska bidrag under de tre år som föregick anmälan eller, i tillämpliga fall, den uppdaterade anmälan, som uppgår till minst 4 miljoner EUR per tredjeland.

2. Om den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten beslutar att dela upp upphandlingen i delar ska ett anmälningspliktigt utländskt ekonomiskt bidrag i ett offentligt upphandlingsförfarande anses förekomma om det uppskattade värdet av upphandlingen exklusive mervärdesskatt överstiger det tröskelvärde som anges i punkt 1 a och värdet på delkontraktet eller det sammanlagda värdet av alla de delar som anbudsgivaren lämnar anbud på är minst 125 miljoner EUR och det utländska ekonomiska bidraget är lika med eller högre än det tröskelvärde som anges i punkt 1 b.
3. Förfaranden för tilldelning av kontrakt som omfattas av direktiv 2009/81/EG ska inte omfattas av detta kapitel.
4. Förfaranden för tilldelning av kontrakt enligt artikel 32.2 c i direktiv 2014/24/EU och artikel 50 d i direktiv 2014/25/EU ska omfattas av bestämmelserna i kapitel 2 i denna förordning och ska undantas från tillämpningen av kapitel 4 i denna förordning.

5. Genom undantag från artikel 29.1 ska, om byggentreprenaderna, varorna eller tjänsterna endast kan tillhandahållas av en viss ekonomisk aktör i enlighet med artikel 31.4 i direktiv 2014/23/EU, artikel 32.2 b i direktiv 2014/24/EU och artikel 50 c i direktiv 2014/25/EU och det uppskattade värdet på kontraktet är lika med eller högre än det värde som fastställs i punkt 1 a i den här artikeln, ekonomiska aktörer som lämnar ett anbud eller en anbudsansökan underrätta kommissionen om alla utländska ekonomiska bidrag om det villkor som anges i punkt 1 b i den här artikeln är uppfyllt. Utan att det påverkar möjligheten att inleda en granskning enligt kapitel 2 i denna förordning ska inlämnandet av sådan information inte betraktas som en anmälan och inte vara föremål för utredningar enligt det här kapitlet.
6. Den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten ska i meddelandet om upphandling eller, om ett förfarande utan föregående meddelande genomförs, i upphandlingsdokumenten förklara att de ekonomiska aktörerna omfattas av den anmälningsskyldighet som anges i artikel 29. Avsaknaden av en sådan förklaring påverkar dock inte tillämpningen av denna förordning på kontrakt som omfattas av dess tillämpningsområde.

Artikel 29

Förhandsanmälan eller försäkran av utländska ekonomiska bidrag i samband med offentliga upphandlingsförfaranden

1. När villkoren för anmälan av ekonomiska bidrag i enlighet med artikel 28.1 och 28.2 är uppfyllda ska ekonomiska aktörer som deltar i ett offentligt upphandlingsförfarande anmäla alla utländska ekonomiska bidrag enligt definitionen i artikel 28.1 b till den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten. I alla andra fall ska de ekonomiska aktörerna i en försäkran förteckna alla utländska ekonomiska bidrag som mottagits och bekräfta att de utländska ekonomiska bidrag som mottagits inte är anmälningspliktiga i enlighet med artikel 28.1 b. Vid ett öppet förfarande ska anmälan eller försäkran lämnas in endast en gång, tillsammans med anbudet. I ett flerstegsförfarande ska anmälan eller försäkran lämnas in två gånger, först tillsammans med anbudsansökan och sedan som en uppdaterad anmälan eller uppdaterad försäkran tillsammans med det inlämnade anbudet eller det slutliga anbudet.
2. När anmälan eller försäkran har lämnats in ska den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten utan dröjsmål vidarebefordra anmälan eller försäkran till kommissionen.

3. Om en anmälan eller en försäkran saknas i anbudsansökan eller anbudet får den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten begära att de berörda ekonomiska aktörerna lämnar in den relevanta handlingen inom tio arbetsdagar. Anbud eller anbudsansökningar från ekonomiska aktörer som omfattas av de skyldigheter som anges i denna artikel och som i slutändan inte åtföljs av en anmälan eller en försäkran som ska lämnas in i enlighet med punkt 1, trots en begäran från den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten i enlighet med den här punkten, ska förklaras ogiltiga och förkastas av den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten. Den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten ska underrätta kommissionen om det förkastandet.
4. Kommissionen ska granska innehållet i den anmälan som mottagits utan onödigt dröjsmål. Om kommissionen finner att anmälan är ofullständig ska den meddela sina slutsatser till den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten och till den berörda ekonomiska aktören och begära att den ekonomiska aktören kompletterar dess innehåll inom tio arbetsdagar. Om en anmälan som åtföljer ett anbud eller en anbudsansökan fortfarande är ofullständig trots en begäran från kommissionen i enlighet med denna punkt, ska kommissionen anta ett beslut i vilket anbudet förklaras ogiltigt. I detta beslut ska kommissionen också begära att den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten antar ett beslut om att förkasta ett sådant ogiltigt anbud eller en sådan ogiltig anbudsansökan.

5. Skyldigheten att anmäla utländska ekonomiska bidrag enligt denna artikel ska gälla ekonomiska aktörer, grupper av ekonomiska aktörer som avses i artikel 26.2 i direktiv 2014/23/EU, artikel 19.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 37.2 i direktiv 2014/25/EU, samt huvudunderleverantörer och huvudleverantörer som redan är kända vid inlämningen av en fullständig anmälan eller försäkran eller en fullständig uppdaterad anmälan eller försäkran. Vid tillämpningen av denna förordning ska en underleverantör eller leverantör betraktas som huvudunderleverantör eller huvudleverantör om dess deltagande säkerställer att väsentliga delar av kontraktet fullgörs och under alla omständigheter om den ekonomiska andelen av dess bidrag överstiger 20 % av värdet på det inlämnade anbudet.
6. För grupper av ekonomiska aktörer, huvudunderleverantörer och huvudleverantörer ska huvudentreprenören i den mening som avses i direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU eller huvudkoncessionshavaren i den mening som avses i direktiv 2014/23/EU säkerställa att anmälan eller försäkran lämnas in. Vid tillämpningen av artikel 33 ska huvudentreprenören eller huvudkoncessionshavaren endast ansvara för sanningshalten i de uppgifter som rör dennes egna utländska ekonomiska bidrag.

7. Om den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten vid granskningen av anbudet misstänker att det förekommer utländska subventioner, trots att en försäkran har lämnats in, ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen om sådana misstankar. Utan att det påverkar upphandlande myndigheters eller upphandlande enheters befogenheter enligt direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU att undersöka om ett anbud är onormalt lågt, ska den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten inte göra en bedömning av om ett anbud är onormalt lågt, om en sådan bedömning skulle inledas enbart på grund av misstankar som indikerar en möjlig förekomst av utländska subventioner. Om kommissionen drar slutsatsen att det inte finns något otillbörligt fördelaktigt anbud i den mening som avses i denna förordning, ska den underrätta den berörda upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten om detta. Andra juridiska eller fysiska personer får till kommissionen rapportera all information som rör utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden och får meddela alla misstankar om att en falsk försäkran möjligen har lämnats.

8. Utan att det påverkar kommissionens möjlighet att inleda ett förfarande på eget initiativ får kommissionen, om den misstänker att en ekonomisk aktör kan ha gynnats av utländska subventioner under de tre år som föregått inlämningen av ett anbud eller en anbudsansökan i ett offentligt upphandlingsförfarande, före tilldelningen av kontraktet begära en anmälan av de utländska ekonomiska bidrag som tredjeländer tillhandahållit den ekonomiska aktören i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande och som inte är anmälningspliktiga enligt artikel 28.1 eller omfattas av artikel 30.4. Om kommissionen har begärt att ett sådant ekonomiskt bidrag ska anmälas, ska det ekonomiska bidraget anses vara ett anmälningspliktigt utländskt ekonomiskt bidrag i ett offentligt upphandlingsförfarande och omfattas av bestämmelserna i kapitel 4.

Artikel 30

Förfaranderegler för preliminära granskningar och fördjupade utredningar av anmälda ekonomiska bidrag i samband med offentliga upphandlingsförfaranden

1. Artiklarna 10, 11.1, 11.3, 11.4, 13, 14, 15, 16, 18 och 23 ska tillämpas på anmälda ekonomiska bidrag i samband med offentliga upphandlingsförfaranden.

2. Kommissionen ska utföra en preliminär granskning senast 20 arbetsdagar efter det att den mottagit en fullständig anmälan. I vederbörligen motiverade fall får kommissionen förlänga denna tidsfrist en gång med tio arbetsdagar.
3. Kommissionen ska besluta huruvida en fördjupad utredning ska inledas inom tidsfristen för att slutföra den preliminära granskningen och utan dröjsmål underrätta den berörda ekonomiska aktören och den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten.
4. Om kommissionen har avslutat en preliminär granskning utan att anta ett beslut och mottar ny information som får den att misstänka att en inlämnad anmälan eller försäkran var ofullständig, eller om en sådan anmälan eller försäkran inte vidarebefordrats till kommissionen, får den begära ytterligare information i enlighet med artikel 29.4. Kommissionen får återuppta en preliminär granskning på grundval av denna nya information. Om den preliminära granskningen inleds enligt detta kapitel, och utan att det påverkar möjligheten att vid behov inleda en preliminär granskning enligt kapitel 2, ska utgångspunkten för fastställandet av den preliminära granskningens varaktighet vara kommissionens mottagande av den nya anmälan eller försäkran.
5. Kommissionen får anta ett beslut om avslutande av en fördjupad utredning senast 110 arbetsdagar efter det att den har mottagit den fullständiga anmälan. Denna period får förlängas en gång med 20 arbetsdagar, efter samråd med den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten, i vederbörligen motiverade undantagsfall, inbegripet de utredningar som avses i punkt 6 eller i de fall som avses i artikel 16.1 a och b.

6. Genom undantag från punkt 2 ska kommissionen, om det offentliga upphandlingsförfarandet är ett flerstegsförfarande, granska den fullständiga anmälan som lämnats tillsammans med anbudsansökan inom 20 arbetsdagar från mottagandet av den anmälan, utan att avsluta den preliminära granskningen eller fatta ett beslut om att inleda en fördjupad utredning. Efter utgången av tidsfristen på 20 arbetsdagar ska den preliminära granskningen tillfälligt avbrytas till dess att ett slutligt anbud, eller ett anbud i samband med ett selektivt förfarande, har lämnats in. När anbudet eller det slutliga anbudet innehållande en fullständig uppdaterad anmälan har lämnats in, ska den preliminära granskningen återupptas och kommissionen har 20 arbetsdagar på sig att slutföra den, med beaktande av eventuell ytterligare information. Kommissionen ska anta ett beslut om att avsluta en efterföljande fördjupad utredning inom 90 arbetsdagar från det att den fullständiga uppdaterade anmälan lämnades in.

Artikel 31

Beslut av kommissionen

1. Om kommissionen efter en fördjupad utredning konstaterar att en ekonomisk aktör gynnas av en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden i enlighet med artiklarna 4, 5 och 6 och om den berörda ekonomiska aktören erbjuder åtaganden som till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälper snedvridningen på den inre marknaden, ska den anta en genomförandeakt i form av ett beslut med åtaganden enligt artikel 11.3. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.

2. Om den berörda ekonomiska aktören inte erbjuder åtaganden eller om kommissionen anser att de åtaganden som avses i punkt 1 varken är lämpliga eller tillräckliga för att till fullo och på ett ändamålsenligt sätt avhjälpa snedvridningen, ska kommissionen anta en genomförandeakt i form av ett beslut som förbjuder tilldelning av kontraktet till den berörda ekonomiska aktören (*beslut om förbud mot tilldelning av kontrakt*). Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2. Som en följd av detta beslut ska den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten förkasta anbudet.
3. Om kommissionen efter en fördjupad utredning inte finner att en ekonomisk aktör gynnas av en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden, ska den anta en genomförandeakt i form av ett beslut enligt artikel 11.4. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.
4. Bedömningen enligt artikel 6 får inte leda till att den ekonomiska aktörens anbud eller slutliga anbud ändras på ett sätt som är oförenligt med unionsrätten.

Artikel 32

Utvärderingar vid offentliga upphandlingsförfaranden som involverar en anmälan och ett uppskjutande av tilldelning

1. Under den preliminära granskningen och den fördjupade utredningen får alla steg i det offentliga upphandlingsförfarandet fortsätta, med undantag för tilldelning av kontrakt.

2. Om kommissionen beslutar att inleda en fördjupad utredning i enlighet med artikel 30.3 får kontraktet inte tilldelas en ekonomisk aktör som lämnat in en anmälan enligt artikel 29 förrän kommissionen fattar ett beslut enligt artikel 31.3 eller innan de tidsfrister som anges i artikel 30.5 eller 30.6 löper ut. Om kommissionen inte har antagit något beslut inom tillämplig tidsfrist får kontraktet tilldelas vilken ekonomisk aktör som helst, inbegripet den ekonomiska aktör som lämnat in anmälan.
3. Om den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten konstaterar att det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet lämnats av en ekonomisk aktör som lämnat in en försäkran i den mening som avses i artikel 29 och om kommissionen inte har inlett en granskning i enlighet med artiklarna 29.8, 30.3 eller 30.4 får kontraktet tilldelas den ekonomiska aktör som lämnar in ett sådant anbud innan kommissionen fattar något av de beslut som avses i artikel 31 eller innan de tidsfrister som anges i artikel 30.2, 30.5 eller 30.6 löper ut eller innan kommissionen fattar något av de beslut som avses i artikel 31 avseende andra anbud under utredning.
4. Om kommissionen antar ett beslut i enlighet med artikel 31.2 avseende ett anbud som den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten har funnit vara det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet får kontraktet tilldelas den ekonomiska aktör som inte är föremål för ett beslut enligt artikel 31.2 och som har lämnat det näst bästa anbudet.
5. Om kommissionen antar ett beslut i enlighet med artikel 31.1 eller 31.3 får kontraktet tilldelas vilken ekonomisk aktör som helst som har lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, inbegripet till den ekonomiska aktör som har lämnat in anmälan enligt artikel 29.

6. Den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om alla beslut som rör avbrytande av det offentliga upphandlingsförfarandet, förkastande av den berörda ekonomiska aktörens anbud eller anbudsansökan, den berörda ekonomiska aktörens inlämnande av ett nytt anbud eller tilldelning av kontraktet.
7. Principerna för offentliga upphandlingsförfaranden, inbegripet principerna om proportionalitet, icke-diskriminering, likabehandling, öppenhet och konkurrens, ska iakttas när det gäller alla ekonomiska aktörer som deltar i ett offentligt upphandlingsförfarande. En utredning av utländska subventioner enligt denna förordning får inte leda till att den upphandlande myndigheten eller enheten behandlar den berörda ekonomiska aktören på ett sätt som strider mot dessa principer. Miljörelaterade, sociala och arbetsrättsliga krav ska gälla för ekonomiska aktörer i enlighet med direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU eller annan unionsrätt.
8. De tidsfrister som anges i detta kapitel ska inledas den arbetsdag som följer på den dag då en anmälan mottagits eller det relevanta kommissionsbeslutet antagits.

Artikel 33

Böter och viten som är tillämpliga vid ekonomiska bidrag i samband med offentliga upphandlingsförfaranden

1. Kommissionen får ålägga böter eller viten i enlighet med artikel 17.

2. Kommissionen får, genom beslut, även ålägga berörda ekonomiska aktörer böter som inte överskrider 1 % av deras sammanlagda omsättning under det föregående räkenskapsåret, om dessa ekonomiska aktörer uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar oriktig eller vilseledande information i en anmälan eller en försäkran enligt artikel 29 eller i ett tillägg därtill.
3. Kommissionen får, genom beslut, ålägga berörda ekonomiska aktörer böter som inte överskrider 10 % av deras sammanlagda omsättning under det föregående räkenskapsåret, om dessa ekonomiska aktörer uppsåtligen eller av oaktsamhet
 - a) underlåter att anmäla utländska ekonomiska bidrag i enlighet med artikel 29 under ett offentligt upphandlingsförfarande,
 - b) kringgår eller försöker kringgå anmälningskraven, såsom anges i artikel 39.1.

Kapitel 5

Gemensamma förfarandebestämmelser

Artikel 34

Förhållande mellan förfaranden

1. Ett ekonomiskt bidrag som anmälts i samband med en koncentration enligt artikel 21 eller i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande enligt artikel 29 kan vara relevant för och bedömas enligt denna förordning i förhållande till en annan ekonomisk verksamhet.
2. Ett ekonomiskt bidrag som bedömts i samband med ett förfarande på eget initiativ i förhållande till en specifik ekonomisk verksamhet enligt artikel 10 eller 11 kan vara relevant för och bedömas enligt denna förordning i förhållande till en annan ekonomisk verksamhet.

Artikel 35

Kommunikation av information

1. Om en medlemsstat anser att en utländsk subvention eventuellt förekommer och att denna kan snedvrída den inre marknaden ska den översända denna information till kommissionen. Kommissionen får på grundval av den informationen besluta att inleda en preliminär granskning enligt artikel 10 eller begära en anmälan enligt artikel 21.5 eller 29.8.

2. En fysisk eller juridisk person eller sammanslutning får meddela kommissionen all information den har om utländska subventioner som kan snedvrída den inre marknaden. Kommissionen får på grundval av den informationen besluta att inleda en preliminär granskning enligt artikel 10 eller begära en anmälan enligt artikel 21.5 eller 29.8.
3. Kommissionen ska i en särskild elektronisk databas ge medlemsstaterna och de berörda upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna tillgång till de icke-konfidentiella versionerna av alla beslut som antas enligt denna förordning.

Artikel 36

Marknadsstudie

1. Om den information som kommissionen har tillgänglig styrker en rimlig misstanke om att utländska subventioner inom en viss sektor, för en viss typ av ekonomisk verksamhet eller som baseras på ett visst subventionsinstrument kan snedvrída den inre marknaden, får kommissionen göra en marknadsstudie av den specifika sektorn, den särskilda typen av ekonomisk verksamhet eller användningen av det berörda subventionsinstrumentet. Under denna marknadsstudie får kommissionen begära att de berörda företagen eller företagssammanslutningarna lämnar nödvändig information och får även utföra nödvändiga inspektioner. Kommissionen får också begära att de berörda medlemsstaterna eller det berörda tredjelandet lämnar information.
2. Kommissionen ska i förekommande fall offentliggöra en rapport om resultaten av sin marknadsstudie avseende vissa sektorer, särskilda typer av ekonomisk verksamhet eller särskilda subventionsinstrument och efterfråga synpunkter.

3. Kommissionen får använda information som erhållits från sådana marknadsstudier inom ramen för förfaranden enligt denna förordning.
4. Artiklarna 13, 14, 15 och 17 ska tillämpas på marknadsstudier.

Artikel 37

Dialog med tredjeland

1. Om kommissionen efter en marknadsstudie enligt artikel 36 misstänker att det förekommer upprepade utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden eller om flera verkställighetsåtgärder enligt denna förordning identifierar utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden som beviljats av samma tredjeland, får kommissionen inleda en dialog med det berörda tredjelandet för att undersöka möjligheterna att få sådana subventioner att upphöra eller ändras i syfte att undanröja deras snedvridande effekter på den inre marknaden. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om all relevant utveckling.
2. Den dialogen med tredjeland ska inte hindra kommissionen från att vidta åtgärder enligt denna förordning. Enskilda åtgärder som antas i enlighet med denna förordning ska inte tas upp inom ramen för den dialogen.

Artikel 38
Preskriptionsfrister

1. Kommissionens befogenheter enligt artiklarna 10 och 11 ska omfattas av en preskriptionsfrist på tio år från och med den dag då en utländsk subvention beviljas ett företag. Alla åtgärder som kommissionen vidtar enligt artikel 10, 13, 14 eller 15 med avseende på utländska subventioner ska avbryta preskriptionsfristen. Efter varje avbrott ska preskriptionsfristen på tio år börja löpa på nytt.
2. Kommissionens befogenhet att ålägga böter eller viten enligt artiklarna 17, 26 och 33 ska omfattas av en preskriptionsfrist på tre år från och med den dag då den överträdelse som avses i artikel 17, 26 eller 33 ägde rum. I händelse av fortsatta eller upprepade överträdelser ska preskriptionsfristen börja löpa den dag då överträdelsen upphör. Alla åtgärder som kommissionen vidtar med avseende på en överträdelse som avses i artikel 17, 26 eller 33 ska avbryta preskriptionsfristen för åläggande av böter eller viten. Efter varje avbrott ska preskriptionsfristen på tre år börja löpa på nytt.

3. Kommissionens befogenhet att se till att beslut om åläggande av böter eller viten enligt artiklarna 17, 26 och 33 efterlevs ska omfattas av en preskriptionsfrist på fem år från och med den dag då kommissionens beslut om åläggande av böter eller viten antas. Alla åtgärder som vidtas av kommissionen, eller av en medlemsstat som agerar på kommissionens begäran, i syfte att driva in böter eller viten, ska avbryta preskriptionsfristen. Efter varje avbrott ska preskriptionsfristen på fem år börja löpa på nytt.
4. Preskriptionsfristen ska löpa ut senast den dag då en tidsperiod som är lika med den dubbla preskriptionsfristen har förflutit förutsatt att kommissionen inte har
 - a) fattat ett beslut enligt artikel 10 eller 11 i de fall som anges i punkt 1 i den här artikeln, eller
 - b) ålagt böter eller viten i den situation som anges i punkt 2 i den här artikeln.
5. Preskriptionsfristen ska avbrytas tillfälligt så länge som kommissionens beslut är föremål för prövning av Europeiska unionens domstol.

Artikel 39

Åtgärder mot kringgående

1. Ett företag får inte organisera finansiella transaktioner eller avtal för att kringgå anmälningsskraven i artiklarna 21.1, 21.5, 29.1, 29.5 och 29.8.

2. Om kommissionen misstänker att ett företag har använt eller använder en metod som avses i punkt 1, får den kräva att det företaget lämnar all information som kommissionen anser vara nödvändig för att avgöra om företaget har använt eller använder sådana metoder som avses i punkt 1 och får inleda en granskning enligt artikel 21.4 eller 30.4.

Artikel 40

Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen ska offentliggöra ett sammanfattande meddelande om de beslut som antas i enlighet med artikel 10.3 a, som gör det möjligt för fysiska eller juridiska personer, medlemsstater eller det tredjeland som beviljade den utländska subventionen att framföra sina synpunkter.
2. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de beslut som antas enligt artiklarna 11.2, 11.3, 11.4, 25.3, 25.6, 31.1, 31.2 och 31.3.
3. Vid offentliggörandet av sammanfattande meddelanden och beslut ska kommissionen ta vederbörlig hänsyn till företagens berättigade intressen av att deras affärshemligheter och annan konfidentiell information skyddas.

Artikel 41

Beslutens adressater

1. Kommissionen ska utan dröjsmål delge ett beslut som riktas till ett företag eller till en företagssammanslutning och ge det företaget eller den företagssammanslutningen möjlighet att meddela kommissionen vilken information i beslutet som den anser vara konfidentiell.
2. Kommissionen ska informera den berörda upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten om ett beslut antaget enligt artikel 31.1 och 31.3 som riktas till en ekonomisk aktör som deltar i ett offentligt upphandlingsförfarande.
3. Beslut som antas enligt artiklarna 29.4 och 31.2 ska riktas till den berörda upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten. Kommissionen ska förse den ekonomiska aktör som omfattas av ett förbud mot tilldelning av ett kontrakt med en kopia av det beslutet.

Artikel 42

Utlämnande av uppgifter och rätt till försvar

1. Innan kommissionen antar ett beslut enligt artiklarna 11, 12, 17, 18, 25.3, 26, 31 eller 33 ska den ge det företag som är föremål för utredning möjlighet att lämna synpunkter på de grunder på vilka kommissionen avser att anta sitt beslut.

2. Genom undantag från punkt 1 får ett beslut enligt artikel 12 fattas interimistiskt, utan att det företag som är föremål för utredning får tillfälle att på förhand framföra sina synpunkter, förutsatt att kommissionen ger företaget tillfälle att göra detta så snart som möjligt efter det att den har fattat sitt beslut.
3. Kommissionen ska endast basera sitt beslut på grunder angående vilka de berörda företagen har fått möjlighet att lämna synpunkter.
4. För att det företag som är föremål för utredning ska kunna utöva sina rättigheter enligt punkt 1, ska det ha rätt att få tillgång till kommissionens handlingar i ärendet. Rätten till tillgång till handlingar i ärendet ska inte omfatta konfidentiell information eller interna handlingar hos kommissionen eller medlemsstaterna eller, särskilt, skriftväxling mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Rätten till tillgång till handlingar i ärendet ska medges med förbehåll för företagens eller företagssammanslutningarnas berättigade intresse av att deras affärshemligheter och annan konfidentiell information skyddas. Kommissionen får begära att det företag som är föremål för utredning och de företag eller företagssammanslutningar som har lämnat information till kommissionen kommer överens om villkor för att lämna ut den informationen. Om företagen eller företagssammanslutningarna är oeniga om dessa villkor ska kommissionen ha befogenhet att införa villkor för utlämnandet av informationen.

Ingenting i denna punkt ska hindra kommissionen från att i nödvändig utsträckning använda och lämna ut information som visar att en utländsk subvention som snedvrider den inre marknaden förekommer.

Artikel 43

Tystnadsplikt och konfidentialitet

1. Information som inhämtats i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka den inhämtades, såvida inte uppgiftslämnaren samtycker till något annat.
2. Medlemsstaterna och kommissionen, deras tjänstemän och andra personer som arbetar under deras överinseende ska säkerställa skyddet av konfidentiell information som de inhämtar vid tillämpningen av denna förordning i enlighet med relevanta tillämpliga regler. I det syftet får de inte röja information som omfattas av tystnadsplikt och som de har inhämtat enligt denna förordning.
3. Punkterna 1 och 2 får inte hindra att det offentliggörs statistik och rapporter som inte innehåller information som gör det möjligt att identifiera enskilda företag eller företagssammanslutningar.
4. Utlämnande av information som förmedlats enligt denna förordning får inte skada medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen.

Kapitel 6

Förhållande till andra instrument

Artikel 44

Förhållande till andra instrument

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 101, 102, 106, 107 och 108 i EUF-fördraget, rådets förordning (EG) nr 1/2003¹ och rådets förordning (EG) nr 139/2004.
2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037².
3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av förordning (EU) 2019/452.
4. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031³.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 55).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 av den 23 juni 2022 om tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling och koncession och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncession (Instrumentet för internationell upphandling – IPI) (EUT L 173, 30.6.2022, s. 1.)

5. Denna förordning ska ha företräde framför förordning (EU) 2016/1035 till dess att den förordningen blir tillämplig enligt artikel 18 i den förordningen. Om en utländsk subvention efter detta datum omfattas av tillämpningsområdet för både förordning (EU) 2016/1035 och den här förordningen, ska förordning (EU) 2016/1035 ha företräde. Bestämmelserna om offentlig upphandling och koncentrationer i den här förordningen ska dock ha företräde framför förordning (EU) 2016/1035.
6. Denna förordning ska ha företräde framför förordning (EEG) nr 4057/86.
7. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av förordning (EU) 2019/712. Koncentrationer, enligt definitionen i artikel 20 i den här förordningen, som inbegriper lufttrafikföretag ska omfattas av bestämmelserna i kapitel 3 i den här förordningen. Offentliga upphandlingsförfaranden som inbegriper lufttrafikföretag ska omfattas av bestämmelserna i kapitel 4 i den här förordningen.
8. Denna förordning ska tolkas i överensstämmelse med direktiven 2009/81/EG, 2014/23/EU, 2014/24/EU och 2014/25/EU samt rådets direktiv 89/665/EEG¹ och 92/13/EEG².

¹ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 30.12.1989, s. 33).

² Rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, 23.3.1992, s. 14).

9. Denna förordning får inte hindra unionen från att utöva sina rättigheter eller fullgöra sina skyldigheter enligt internationella avtal. En utredning enligt denna förordning får inte utföras och åtgärder får inte åläggas eller upprätthållas om sådana utredningar eller åtgärder skulle vara oförenliga med unionens skyldigheter enligt något relevant internationellt avtal som unionen har ingått. Särskilt får inga åtgärder vidtas enligt denna förordning som skulle utgöra en särskild åtgärd mot en subvention i den mening som avses i artikel 32.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder och som har beviljats av ett tredjeland som är medlem i Världshandelsorganisationen.

Kapitel 7

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 45

Domstolens prövning

I enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget har Europeiska unionens domstol obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka kommissionen har ålagt böter eller viten. Den får upphäva, minska eller öka ålagda böter eller viten.

Artikel 46

Riktlinjer

1. Kommissionen ska senast den ... [tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft] offentliggöra och därefter regelbundet uppdatera riktlinjer för
 - a) tillämpningen av kriterierna för att avgöra om det föreligger en snedvridning enligt artikel 4.1,
 - b) tillämpningen av avvägningstestet i enlighet med artikel 6,
 - c) tillämpningen av sin befogenhet att begära förhandsanmälan av koncentrationer enligt artikel 21.5 eller av utländska ekonomiska bidrag som en ekonomisk aktör mottagit i ett offentligt upphandlingsförfarande enligt artikel 29.8, och
 - d) bedömningen av en snedvridning i ett offentligt upphandlingsförfarande enligt artikel 27.
2. Innan kommissionen utfärdar de riktlinjer som avses i punkt 1 ska den genomföra lämpliga samråd med berörda parter och medlemsstaterna. Riktlinjerna ska bygga på erfarenheter från genomförandet och verkställigheten av denna förordning.

Artikel 47
Genomförandeakter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter med avseende på
 - a) form, innehåll och förfaranden för anmälningar av koncentrationer enligt artikel 21, inbegripet ett eventuellt förenklat förfarande, med största möjliga beaktande av målet att begränsa den administrativa bördan för anmälande parter enligt artikel 21 i denna förordning och artikel 4 i förordning (EG) nr 139/2004,
 - b) form, innehåll och förfaranden för anmälningar av utländska ekonomiska bidrag och för försäkran om frånvaro av utländska ekonomiska bidrag i samband med offentliga upphandlingsförfaranden enligt artikel 29, inklusive ett eventuellt förenklat förfarande,
 - c) förfaranden för muntliga uttalanden enligt artiklarna 13.7, 14.2 c och 15,
 - d) närmare detaljer om utlämnande av uppgifter enligt artikel 42 och tystnadsplikt enligt artikel 43,
 - e) form, innehåll och förfaranden för kraven på öppenhet,
 - f) närmare regler om beräkning av tidsfrister,

- g) förfaranden och tidsfrister för att föreslå åtaganden enligt artiklarna 25 och 31,
 - h) närmare regler om de förfarandesteg som avses i artiklarna 29–32 vid utredningar i samband med offentliga upphandlingsförfaranden.
- 2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 48.2.
 - 3. Innan kommissionen antar en åtgärd enligt punkt 1 ska den offentliggöra ett utkast till denna åtgärd och inhämta synpunkter inom den tidsfristen. Den tidsfristen ska fastställas av kommissionen och vara minst fyra veckor.
 - 4. De första genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas senast ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas].

Artikel 48

Kommittéförfarande

- 1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
- 2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 49
Delegerade akter

1. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 50 i syfte att när det är nödvändigt ändra tröskelvärdet för anmälningar av koncentrationer som fastställs i artikel 20.3 a genom att öka tröskelvärdet med upp till 20 % eller minska tröskelvärdet med upp till 20 %, efter att ha
 - a) bedömt det tröskelvärdet mot bakgrund av sina erfarenheter från genomförandet och verkställigheten av denna förordning, och
 - b) fastställt behovet av att ändra detta tröskelvärde för att
 - i) säkerställa att de anmälningsförfaranden som anges i kapitel 3 möjliggör en korrekt identifiering av utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden,
 - ii) säkerställa en rimlig administrativ börda för kommissionen och de berörda företagen, och
 - iii) främja en ändamålsenlig tillämpning av denna förordning.

2. För att utvärdera behovet av att ändra tröskelvärdet för anmälningar enligt punkt 1 ska kommissionen göra sin bedömning, som täcker en fastställd tidsperiod som inte får vara kortare än två år, särskilt på grundval av följande objektiva kriterier:
- a) Andelen anmälningar enligt artikel 21.1 som ledde antingen till att kommissionen avslutade den preliminära granskningen enligt artikel 10.4 eller till att kommissionen antog ett beslut om att inte göra invändningar i enlighet med artikel 25.3 b.
 - b) Andelen anmälningar enligt artikel 21.1 som ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut om förbud mot en koncentration enligt artikel 25.3 c eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 25.3 a.
 - c) Andelen anmälningar enligt artikel 21.5 som ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut om förbud mot en koncentration enligt artikel 25.3 c eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 25.3 a.
 - d) Andelen granskningar på eget initiativ enligt artikel 9 i samband med koncentrationer som inte är anmälningspliktiga i den mening som avses i artikel 20 vilka antingen ledde till ett beslut om åläggande av gottgörande åtgärder enligt artikel 11.2 eller till ett beslut med åtaganden enligt artikel 11.3.

- e) Jämförelsen mellan det tröskelvärde som anges i artikel 20.3 a och den genomsnittliga sammanlagda omsättningen över det tröskelvärdet, i de fall som ledde till antingen ett beslut om förbud mot en koncentration enligt artikel 25.3 c eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 25.3 a.
 - f) Antalet anmälningar enligt artikel 21.1 och utvecklingen av det antalet.
3. För att höja tröskelvärdena i artikel 20.3 a ska den bedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln visa att
- a) en stor del av besluten om förbud mot en koncentration enligt artikel 25.3 c eller besluten med åtaganden enligt artikel 25.3 a gällde fall där den sammanlagda omsättningen över det tröskelvärde som avses i artikel 20.3 a var väsentligt högre än det tröskelvärdet, eller
 - b) en stor del av anmälningarna enligt artikel 21.1 ledde antingen till att kommissionen avslutade den preliminära granskningen enligt artikel 10.4 eller till att kommissionen antog ett beslut om att inte göra invändningar enligt artikel 25.3 b.
4. För att minska tröskelvärdena i artikel 20.3 a ska den bedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln visa att
- a) en stor del av anmälningar enligt artikel 21.5 ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut om förbud mot en koncentration enligt artikel 25.3 c eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 25.3 a, eller

- b) en stor del av granskningarna på eget initiativ av utländska subventioner i samband med koncentrationer som inte var anmälningsskyldiga koncentrationer i den mening som avses i artikel 20 ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut om åläggande av gottgörande åtgärder enligt artikel 11.2 eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 11.3.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 50 i syfte att när det är nödvändigt ändra tröskelvärdena för anmälningar enligt artikel 28.1 a och 28.2 för offentlig upphandling genom att öka det med upp till 20 % eller minska det med upp till 20 %, efter att ha

- a) bedömt dessa tröskelvärden mot bakgrund av sina erfarenheter från genomförandet och verkställigheten av denna förordning, och
- b) fastställt att det är nödvändigt att ändra dessa tröskelvärden för att
 - i) säkerställa att de anmälningsförfaranden som anges i kapitel 4 möjliggör en mer korrekt identifiering av utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden,
 - ii) säkerställa en rimlig administrativ börda för kommissionen och de berörda ekonomiska aktörerna, och
 - iii) främja en ändamålsenlig tillämpning av denna förordning.

6. För att utvärdera behovet av att ändra tröskelvärdet för anmälningar enligt punkt 5 ska kommissionen göra sin bedömning, som omfattar en fastställd tidsperiod som inte får vara kortare än två år, särskilt på grundval av följande objektiva kriterier:
- a) Andelen anmälningar enligt artikel 29.1 som ledde antingen till att kommissionen avslutade den preliminära granskningen enligt artikel 10.4 eller till att kommissionen antog ett beslut om att inte göra invändningar enligt artikel 31.3.
 - b) Andelen anmälningar enligt artikel 29.1 som ledde till att kommissionen antog ett beslut om förbud mot tilldelning av kontrakt enligt artikel 31.2 eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 31.1.
 - c) Andelen anmälningar enligt artikel 29.8 som ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut om förbud mot tilldelning av kontrakt enligt artikel 31.2 eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 31.1.
 - d) Antalet beslut om åläggande av gottgörande åtgärder enligt artikel 11.2 och beslut med åtaganden enligt artikel 11.3, efter en granskning på eget initiativ enligt artikel 9 av ett utländskt ekonomiskt bidrag i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande som inte var anmälningspliktiga i den mening som avses i artikel 28.1 eller som omfattades av artikel 30.4, i förhållande till det totala antalet sådana granskningar på eget initiativ.

- e) Jämförelsen mellan de respektive tröskelvärden som anges i artikel 28.1 a och 28.2 och det genomsnittliga uppskattade värdet av de kontrakt eller det genomsnittliga värdet av delarna, över respektive tröskelvärde, i de fall som lett antingen till ett beslut om förbud mot tilldelning av kontrakt enligt artikel 31.2 eller till ett beslut med åtaganden enligt artikel 31.1.
- f) Antalet anmälningar enligt artikel 29.1 och utvecklingen av det antalet.

7. För att höja tröskelvärdena för anmälningar ska den bedömning som avses i punkt 6 visa att

- a) en stor del av besluten om förbud mot tilldelning av kontrakt enligt artikel 31.2 och av besluten med åtaganden enligt artikel 31.1 gällde fall där det uppskattade värdet av de kontrakt över tröskelvärdet som avses i artikel 28.1 a eller om värdet av de delar som det lämnats anbud på, som är över det tröskelvärde som avses i artikel 28.2, var väsentligt högre än de respektive tröskelvärden som anges i artiklarna 28.1 a och 28.2, eller
- b) en stor del av anmälningarna enligt artikel 29.1 ledde antingen till att kommissionen avslutade den preliminära granskningen enligt artikel 10.4 eller till att kommissionen antog ett beslut om att inte göra invändningar i enlighet med artikel 31.3.

8. För att minska tröskelvärdena ska den bedömning som avses i punkt 6 visa att
- a) en stor del av anmälningarna enligt artikel 29.8 ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut med åtaganden enligt artikel 31.1 eller ett beslut om förbud mot tilldelning av kontrakt enligt artikel 31.2, eller
 - b) en stor del av granskningarna på eget initiativ av utländska subventioner i samband med utländska ekonomiska bidrag i ett offentligt upphandlingsförfarande som inte var anmälningspliktiga i den mening som avses i artikel 28.1 eller som omfattades av artikel 30.4 ledde till att kommissionen antog antingen ett beslut om åläggande av gottgörande åtgärder enligt artikel 11.2 eller ett beslut med åtaganden enligt artikel 11.3.
9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 i syfte att minska tidsfristerna för preliminära granskningar och fördjupade utredningar enligt artikel 25.2 och 25.4 för anmälda koncentrationer och enligt artikel 30.2, 30.5 och 30.6 för anmälda ekonomiska bidrag i samband med offentliga upphandlingsförfaranden. Kommissionen får anta sådana delegerade akter för att förkorta tidsfristerna i artiklarna 25.2, 25.4, 30.2, 30.5 och 30.6 om dess praxis vid tillämpningen av denna förordning visar att kommissionens bedömning kan utföras inom en kortare tidsperiod.

Artikel 50
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 49.1 och 49.5 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 49.9 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [två år efter den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
4. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 49.1, 49.5 och 49.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
6. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
7. En delegerad akt som antas enligt artikel 49.1, 49.5 och 49.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 51

Separata delegerade akter för olika delegerade befogenheter

Kommissionen ska anta en separat delegerad akt avseende varje befogenhet som delegerats till den i enlighet med denna förordning.

Artikel 52

Rapportering och översyn

1. Kommissionen ska lägga fram en årlig rapport om tillämpningen och genomförandet av denna förordning för Europaparlamentet och rådet.
2. Senast den ... [tre år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] och därefter vart tredje år, ska kommissionen se över sin praxis för genomförandet och verkställigheten av denna förordning, särskilt när det gäller tillämpningen av artiklarna 4, 5, 6 och 8, och de tröskelvärden för anmälan som anges i artiklarna 20.3, 28.1 och 28.2, och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, åtföljd, om kommissionen anser det lämpligt, av relevanta lagstiftningsförslag. I samband med översynen ska kommissionen rapportera om utvecklingen i de internationella förbindelserna när det gäller tredjeländers system för kontroll av subventioner.
3. Om kommissionen anser det lämpligt att kombinera rapporten med relevanta lagstiftningsförslag kan sådana förslag omfatta följande:
 - a) Ändring av tröskelvärdena för anmälningar enligt artiklarna 20 och 28.

- b) Undantag för vissa kategorier av berörda företag från anmälningsskyldigheten enligt artiklarna 21 och 29, särskilt när kommissionens praxis gör det möjligt att identifiera ekonomisk verksamhet där utländska subventioner sannolikt inte kommer att snedvrida den inre marknaden.
- c) Fastställande av särskilda tröskelvärden för anmälan för vissa ekonomiska sektorer eller differentierade tröskelvärden för olika typer av offentliga upphandlingskontrakt, särskilt när kommissionens praxis gör det möjligt att identifiera ekonomisk verksamhet där utländska subventioner mer sannolikt kommer att snedvrida den inre marknaden, även när det gäller strategiska sektorer och kritisk infrastruktur.
- d) Ändring av tidsfristerna för granskningar och fördjupade utredningar enligt artiklarna 25 och 30.
- e) Upphävande av denna förordning, om kommissionen anser att multilaterala regler för att hantera utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden har gjort denna förordning helt överflödig.

Artikel 53

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på utländska subventioner som beviljats under de fem år som föregår den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas], om sådana utländska subventioner snedvrider den inre marknaden efter den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas].

2. Genom undantag från punkt 1 ska denna förordning tillämpas på utländska ekonomiska bidrag som beviljats under de tre år som föregår den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas], om sådana utländska ekonomiska bidrag har beviljats ett företag som anmäler en koncentration eller anmäler ekonomiska bidrag i samband med ett offentligt upphandlingsförfarande enligt denna förordning.
3. Denna förordning ska inte tillämpas på koncentrationer där avtalet ingicks, det offentliga budet tillkännagavs eller en kontrollerande andel förvärvades före den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas].
4. Denna förordning ska inte tillämpas på offentliga upphandlingskontrakt som tilldelats eller på offentliga upphandlingsförfaranden som inleds före den ... [den dag då denna förordning börjar tillämpas].

Artikel 54

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den ... [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande].

3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska artiklarna 47 och 48 tillämpas från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] och artiklarna 14.5, 14.6 och 14.7 ska tillämpas från och med den ... [tolv månader efter den dag då denna förordning träder i kraft].
4. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel ska artiklarna 21 och 29 tillämpas från och med den ... [nio månader efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tre uttalanden med avseende på denna akt återfinns i [EUT: vänligen inför EUT-hänvisning EUT C XXX, XX.XX.2022, s. XX] och på följande adress: [EUT: vänligen inför länk(ar) till förklaringarna].
